

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-09028/2018-ERU

V Ostravě dne 22. ledna 2019

Č. j. 09028-16/2018-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon ve znění pozdějších předpisů“), a podle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů“), ve správním řízení sp. zn. OSR-09028/2018-ERU zahájeném dne 20. září 2018 z moci úřední dle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je společnost **Amper Market, a.s.**, se sídlem Antala Staška 1076/33a, Krč, 140 00 Praha 4, IČO: 24128376 (dále jen „účastník řízení“), zastoupený advokátní kanceláří Doucha Šíkola advokáti s.r.o., se sídlem Praha, Mezibranská 579/7, PSČ 110 00, IČO: 04442687, ve věci podezření ze spáchání 8 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), a 2 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost **Amper Market, a.s.**, se sídlem Antala Staška 1076/33a, Krč, 140 00 Praha 4, IČO: 24128376 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání 8 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona**, kterých se dopustil tím, že jakožto držitel licence na obchod s elektřinou č. 141118584 v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele elektřiny uvedl nepravdivé informace, když:

- a) dne 6. ledna 2016 v případě odběrného místa elektřiny EAN [REDAKCE], v informačním systému společnosti OTE, a.s., se sídlem Praha 8 – Karlín, Sokolovská 192/79, PSČ 18600, IČO: 26463318 (dále jen „OTE“ nebo „operátor trhu“), uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem Městyssem Višňové, se sídlem Višňové 212, PSČ 671 38, IČO: 141118584 (dále jen „Městys Višňové“), byla uzavřena smlouva o dodávkách elektřiny,

- b) dne 9. ledna 2016 v případě odběrného místa EAN [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka Městyse Višňové, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele elektřiny,
- c) dne 6. ledna 2016 v případě odběrného místa elektřiny EAN [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem Městysem Višňové, byla uzavřena smlouva o dodávkách elektřiny,
- d) dne 9. ledna 2016 v případě odběrného místa EAN [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka Městyse Višňové, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele elektřiny,
- e) dne 6. ledna 2016 v případě odběrného místa elektřiny EAN [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem Městysem Višňové, byla uzavřena smlouva o dodávkách elektřiny,
- f) dne 9. ledna 2016 v případě odběrného místa EAN [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka Městyse Višňové, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele elektřiny,
- g) dne 6. ledna 2016 v případě odběrného místa elektřiny EAN [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem Městysem Višňové, byla uzavřena smlouva o dodávkách elektřiny,
- h) dne 9. ledna 2016 v případě odběrného místa EAN [REDACTED], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka Městyse Višňové, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele elektřiny.

II. Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiku, neboť požadoval po spotřebiteli – panu [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], odběrné místo: EAN [REDACTED] (dále jen „pan [REDACTED]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne 25. listopadu 2016 (za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal.

III. Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiku, neboť požadoval po spotřebiteli – panu [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], odběrné místo: EAN [REDACTED] (dále jen „pan [REDACTED]“) – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne 4. března 2016 (za období

od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal.

- IV. Podle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání celkem 10 přestupků, a to konkrétně 8 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a 2 přestupků § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ukládá **úhrnná pokuta ve výši 200 000 Kč** (slovy: dvě stě tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 2019.
- V. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 2019.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 20. září 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení správní řízení sp. zn. OSR-09028/2018-ERU z moci úřední ve věci podezření ze spáchání 8 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a 2 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Správní řízení bylo zahájeno na základě provedených šetření a vlastních zjištění Úřadu.

II. Průběh správního řízení

Na základě dostupných podkladů zahájil Úřad po vyhodnocení všech zjištěných skutečností podle ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení sp. zn. OSR-09028/2018-ERU z moci úřední. Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 20. září 2018, č. j. 09028-4/2018-ERU, bylo účastníku řízení doručeno tentýž den. Prostřednictvím oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení současně poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu a poučen o možnosti požádat o nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv.

Téhož dne byly do správního spisu sp. zn. OSR-09028/2018-ERU vloženy podklady specifikované v záznamech o vložení do spisu č. j. 09028-2/2018-ERU a 09028-3/2018-ERU ze dne 20. září 2018.

Dne 2. října 2018 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry z téhož dne, č. j. 09028-5/2018-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníku řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 2. října 2018.

Dne 4. října 2018 využil účastník řízení svého práva a prostřednictvím svého zástupce nahlédl do spisu, jak dokládá Protokol o nahlédnutí do spisu z téhož dne č. j. 09028-7/2018-ERU.

Dne 10. října 2018 účastník řízení požádal o prodloužení lhůty k vyjádření k podkladům, kdy této žádosti bylo vyhověno přípisem Úřadu ze dne 12. října 2018, č. j. 09028-9/2018-ERU.

Dne 1. listopadu 2018 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení prostřednictvím jeho zástupce označený jako Vyjádření k podkladům rozhodnutí, žádost o prodloužení lhůty k doložení majetkových poměrů a k předložení dalších skutkových tvrzení, žádost o nařízení ústního jednání z téhož dne (ve spise založeno pod č. j. 09028-10/2018-ERU).

Vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí

Účastník řízení v rámci tohoto přípisu uvedl, že do odběrných míst dodával elektřinu na základě Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne 8. prosince 2014 uzavřené se společností EPK Trade s.r.o., se sídlem Brněnská 3883/48, 695 01 Hodonín, IČO: 03202950 (dále jen „společnost EPK Trade“), a to v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015. Společnost EPK Trade v tomto vztahu vystupovala jako zprostředkovatel, který zprostředkoval dodávku elektřiny dodanou účastníkem řízení jako dodavatelem (obchodníkem s elektřinou) do sjednaných odběrných míst.

Vzhledem k tomu, že společnost EPK Trade opakovaně účastníku řízení za sdružené služby dodávky elektřiny neuhradila sjednané zálohové platby, a to ani po opakovaných výzvách, účastník řízení uvedl, že přerušil společnosti EPK Trade dle ust. § 30 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona dodávku elektřiny a v období prosince roku 2015 dodával elektřinu zákazníkům přímo, aby zabránil jejich odpojení od elektřiny.

Dle sdělení účastníka řízení výše uvedenou skutečnost kladně hodnotil i Úřad ve své tiskové zprávě ze dne 13. ledna 2016, kde se uvádí: „*Rádi bychom touto cestou ocenili dosavadní postoj společnosti Amper Market, která i přes vlastní ekonomickou újmu, jež vznikla v důsledku neplnění smluvních povinností ze strany společnosti Energie pod kontrolou zprostředkovávající dodávky elektřiny zákazníkům, dotčeným zákazníkům nepřerušila dodávky elektřiny. Společnost Amper Market mohla v souladu s energetickým zákonem dodávky elektřiny přerušit, upřednostnila však samotné zákazníky a umožnila jim*

pokračovat v odběru elektřiny do konce roku 2015.“ Právo přerušit dodávku elektřiny konečným zákazníkům Úřad dle účastníka řízení potvrdil rovněž ve svém rozhodnutí ze dne 21. února 2017, č. j. 13652-9/2016-ERU, kde se uvádí: „Co se týče osobních poměrů pachatele, tak je ve prospěch účastníka řízení zhodnotiti skutečnost, že i přes vlastní ekonomickou újmu, jež účastníku řízení vznikla v důsledku neplnění smluvních povinností ze strany společnosti Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, a společnosti EPK Trade s.r.o. nepřerušil účastník řízení dodávky elektřiny konečným spotřebitelům, ač tak mohl v souladu s energetickým zákonem učinit, a upřednostnil tak koncové spotřebitele a umožnil jim pokračovat v odběru elektřiny do konce roku 2015.“

Účastník řízení dále uvedl, že ode dne 3. prosince 2015 rozesílala společnost Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, se sídlem Brněnská 3883/48, 695 01 Hodonín, IČO: 29283272 (dále jen „společnost Energie pod kontrolou“), propojená osoba se společností EPK Trade, zákazníkům Oznámení o zasmluvnění dodávek a o cenách spotřebované elektrické energie a zemního plynu na odběrných místech ve správě společnosti Energie pod kontrolou, a to pro období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2019, v němž bylo zákazníkům sděleno, že společnost Energie pod kontrolou uzavřela na základě Smlouvy o správě a zplnomocnění jménem zákazníků a na jejich účet Smlouvy o sdružených službách dodávky elektrické energie a zemního plynu s vybraným dodavatelem, kterým byla společnost Energie Pro s.r.o., se sídlem U Sluncové 666/12a, Karlín, 186 00 Praha 8, IČO: 24701921 (dále jen „společnost Energie Pro“). Spolu s tímto oznámením byly zákazníkům zaslány uzavřené Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a zemního plynu, kdy u jejich podpisu byla uvedena společnost Energie pod kontrolou a podpis pana [REDAKCE], statutárního ředitele EPK Trade, v současnosti trestně stíhaného. Smlouva byla uzavřena pro období do 1. ledna 2016 do 31. prosince 2019.

Účastník řízení k výše uvedenému dále uvedl, že ke smlouvám byly přiloženy Všeobecné obchodní podmínky ke smlouvě o sdružených službách dodávky elektřiny. Článek 2.6 písm. n) těchto všeobecných obchodních podmínek obsahoval následující ujednání o úhradě smluvní pokuty v případě neodebrání sjednaného množství elektřiny a plynu: *„Pokud celé množství Komodity sjednané ve Smlouvě na celé sjednané období účinnosti Smlouvy (dále také „Sjednané množství komodity“) neodebere Zákazník od Dodavatele z důvodu, že (i) Zákazník neoprávněně předčasně ukončí Smlouvu nebo že (ii) Zákazník neoprávněně odstoupí do Smlouvy nebo že (iii) Zákazník si za účinnosti Smlouvy sjedná pro v této Smlouvě specifikované odběrné místo/odběrná místa jiného dodavatele Komodity tak, že tento jiný dodavatel je oprávněn dodávat Komoditu za účinnosti Smlouvy, aniž by Zákazník řádně ukončil tuto Smlouvu, je Zákazník povinen zaplatit Dodavateli smluvní pokutu ve výši 30 % ceny bez DPH takto Zákazníkem neodebraného sjednaného množství Komodity, přičemž ceny aktuálně platné podle cenového indexu PXE sjednaného ve Zvláštních ujednáních Smlouvy, a není-li cenový index PXE sjednán, tak ceny aktuálně platné podle Ceníku.“* Všeobecné obchodní podmínky dále obsahovaly v článku 4.13 ujednání, že *„pokud je smlouva uzavřena na dobu určitou a Zákazník nejpozději ve lhůtě 6 kalendářní měsíce před uplynutím doby, na kterou byla uzavřena, neoznámí písemně Dodavateli, že trvá na jejím ukončení, Smlouva se automaticky prodlužuje o dobu, na kterou byla sjednána, a to i opakovaně.“*

Účastník řízení výše uvedené všeobecné obchodní podmínky předložil přílohou svého přípisu, jelikož ve spise jsou dle jeho sdělení obsaženy pouze „Obchodní podmínky ke smlouvám o sdružených službách dodávky pro podnikatele“, které jsou jiného znění, než výše citované obchodní podmínky, které byly součástí uzavíraných smluv. Tyto obchodní

podmínky byly pravděpodobně v tomto řízení dle názoru účastníka řízení předloženy účelově, když je zjevné, že Městys Višňové, ani zákazníci pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE] podnikateli nejsou a že k jejich smlouvám o sdružených službách dodávky elektřiny tedy tyto obchodní podmínky zjevně nenáleží. Nadto ve smlouvách založených ve spise chybí výše uvedená smluvní pokuta za neodebrání sjednaného množství elektřiny.

Účastník řízení dále konstatoval, že společnost Energie Pro a společnost Energie pod kontrolou dle jeho názoru zcela bez vědomí zákazníků uzavřely údajně jménem zákazníků a k jejich tíži smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu, vzhledem k opakované prodloužení fakticky na dobu neurčitou, s možností smlouvu ukončit pouze jednou za čtyři kalendářní roky, a s naprosto neadekvátní smluvní pokutou ve výši 30 % z neodebraného množství elektřiny a plynu za celou dobu trvání smlouvy.

Tyto smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a smlouvy o sdružených službách dodávky zemního plynu jsou dle názoru účastníka řízení neplatné z níže uvedených důvodů:

- překročení zástupčího oprávnění, jelikož z uvedeného znění smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a společností Energie pod kontrolou a plné moci udělené zákazníkovi společnosti Energie pod kontrolou jednoznačně vyplývá, že společnost EPK Trade byla oprávněna převést odběrná místa zákazníků na sebe jako na správce, aby pak dále vlastním jménem, nikoliv jménem zákazníků, uzavírala smluvní vztahy s dodavateli energií a dalšími subjekty,
- rozpor s ochranou slabší smluvní strany, jelikož obchodní podmínky obsahují zcela neadekvátní smluvní podmínky, které by zákazníci v případě, že by měli možnost obsah smlouvy ovlivnit, pravděpodobně neakceptovali. Tyto smluvní podmínky dle účastníka řízení představují nedůvodnou nerovnováhu ve vzájemných vztazích v neprospěch zákazníků jako slabší smluvní strany. Smlouva je proto dle názoru účastníka řízení uzavřena v rozporu s ust. § 433 odst. 1 občanského zákoníku a je tudíž neplatná dle ust. § 580 odst. 2 občanského zákoníku, protože odporuje zákonu,
- rozpor s dobrými mravy, jelikož smlouva je neplatná i dle ust. § 580 odst. 2 občanského zákoníku pro rozpor s dobrými mravy, když smlouva byla uzavřena bez vědomí zákazníků, a se smluvními podmínkami v neprospěch zákazníků, které nebyli zákazníci schopni žádným způsobem ovlivnit,
- absence výpovědní lhůty, jelikož smlouvy, ač jsou fakticky uzavřené na dobu neurčitou, neobsahují ujednání o možnosti ukončit smlouvu výpovědí s výpovědní dobou ne delší než 3 kalendářní měsíce, což je v rozporu s ust. § 50 odst. 2 energetického zákona.

Účastník řízení dále uvedl informaci, že je v současnosti předmětem soudního řízení, zda smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a smlouvy o sdružených službách dodávky zemního plynu mezi společností Energie Pro a zákazníkovi byly platně uzavřeny a zda právní vztah mezi zákazníkovi a společností Energie Pro vůbec vznikl.

Účastník řízení přílohou přípisu předložil citované oznámení o zasmluvnění dodávek, dále smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny (příloha Oznámení o zasmluvnění dodávek) a také všeobecné obchodní podmínky.

Dle účastníka řízení se tedy společnost Energie Pro bez právního důvodu (protože v dané době platné smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny do odběrných míst zákazníků dle účastníka řízení neexistovaly) pokusila přeregistrovat odběrná místa,

u nichž byl jako dodavatel registrován účastník řízení. Již dne 26. listopadu 2015 společnost Energie Pro v systému operátora trhu v rozporu se zákonem požádala o registraci své osoby jako dodavatele elektřiny s termínem zahájení dodávky k 11. prosinci 2015 pro celkem [REDAKCE] odběrných míst, do kterých dle platně uzavřených smluv se zákazník měl až do 31. prosince 2015 zajišťovat sdružené služby dodávky elektřiny účastník řízení. Útoky spočívající v podávání nezákonných žádostí o změnu dodavatele dle sdělení účastníka řízení pokračovaly až do června roku 2016. Společnost Energie Pro následně dne 7. prosince 2015 podala další nezákonnou žádost o změnu dodavatele elektřiny s termínem zahájení dodávky elektřiny k 21. prosinci 2015 pro celkem [REDAKCE] odběrných míst, do kterých měl dle názoru účastníka řízení dle platných smluv dodávat elektřinu do konce roku 2015 účastník řízení. Další nezákonné žádosti společnosti Energie Pro podala ve dnech 9. prosince 2015, 16. prosince 2015, 20. prosince 2015, 6. ledna 2016, 8. ledna 2016, 14. ledna 2016, 22. ledna 2016, 24. ledna 2016, 4. května 2016, 11. května 2016, 17. května 2016, 19. května 2016, 3. června 2016, tedy celkem 2 981 žádostí o změnu dodavatele pro odběrná místa, pro která měl mít dle sdělení účastníka řízení platně uzavřenou smlouvu účastník řízení. Tyto dle účastníka řízení nezákonné žádosti o změnu dodavatele elektřiny účastníka řízení omezovaly při výkonu jeho podnikatelské činnosti, když na ně byl nucen reagovat, jakož i nucen reagovat na neustálé dotazy svých zákazníků na aktuální stav a vysvětlovat nepřehlednou situaci ohledně opakovaných změn dodavatele elektřiny. Účastník řízení z těchto důvodů musel dle jeho sdělení zaměstnat brigádníky a nařídít svým zaměstnancům přesčas, ve kterých se tito zaměstnanci věnovali výhradně zpracování reakcí na nezákonnou činnost společnosti Energie Pro a komunikací se zákazníky.

Výše popsané smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, o jejichž platnosti jsou dle účastníka řízení důvodné pochybnosti, pak společnost Energie Pro dokládala jako právní důvod přeregistrace odběrných míst v systému operátora trhu v prosinci roku 2015 a v první polovině roku 2016. Tyto smlouvy však dle sdělení účastníka řízení nebyly žádnému ze zákazníků – koncových odběratelů předem zaslány, ani o jejich uzavření zákazníci nebyli žádným způsobem informováni. Zákazníci kopie smluv dle sdělení účastníka řízení obdrželi až jako přílohu Oznámení o zasmluvnění dodávek a o cenách spotřebované elektrické energie a zemního plynu. Účastník řízení dále uvedl, že ve smlouvách však byl jako termín zahájení dodávky uveden 1. leden 2016.

Vzhledem k tomu, že ve smlouvách rozesílaných zákazníkům v příloze Oznámení o zasmluvnění dodávek bylo jako datum zahájení dodávky uvedeno datum 1. ledna 2016, zatímco žádost o přeregistraci odběrných míst byla společností Energie Pro podaná již v listopadu 2015 s termínem zahájení dodávky k 11. prosinci 2015, bylo ze strany společnosti Energie Pro účastníka řízení nutné „doložit“ další smlouvy, kterými by se společnost Energie Pro snažila ospravedlnit nezákonnou přeregistraci odběrných míst zákazníkům již v listopadu 2015. Za tímto účelem byly dle sdělení účastníka řízení společností Energie Pro ve správních a soudních řízeních předloženy smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, datované k 5. říjnu 2015 s termínem zahájení dodávky k 11. prosinci 2015.

Dle účastníka řízení však postrádá smyslu, aby pro dodávku do odběrných míst zákazníků byla nejprve uzavřena jedna smlouva s termínem zahájení dodávky od 11. prosince 2015 (s datem podpisu k 5. říjnu 2015), aby pak následně byla uzavřena druhá smlouva ze dne 2. listopadu 2015, na základě které by probíhala dodávka elektřiny od 1. ledna 2016. První smlouva by tudíž fakticky byla uzavřena pro období pouhých dvaceti dnů měsíce prosince 2015. Přitom obě smlouvy byly uzavřené pro období trvání dodávky do 31. prosince 2019.

O uzavření smluv ze dne 5. října 2015 nebyli jednotliví zákazníci dle sdělení účastníka řízení žádným způsobem informováni. Tyto smlouvy byly společností Energie Pro předkládány dodatečně, tedy nejdříve v průběhu let 2016/2017. Ke smlouvám datovaným k 5. říjnu 2015 byly navíc dle účastníka řízení přiloženy všeobecné obchodní podmínky podepsané za zákazníka panem [REDACTED], ředitelem společnosti Energie pod kontrolou, s datem 2. listopadu 2015.

O tom, že smlouvy se společností Energie Pro byly uzavírány dodatečně a že se smlouvami bylo záměrně manipulováno, svědčí dle účastníka řízení rovněž skutečnost, že součástí správního spisu jsou tři smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny uzavřené mezi Městyssem Višňové a společností Energie Pro, a to smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny datovaná k 5. říjnu 2015, s termínem zahájení dodávky k 11. prosinci 2015, podepsaná společností Energie pod kontrolou (panem [REDACTED]), dále smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny datovaná k 2. listopadu 2015, s termínem zahájení dodávky k 1. ledu 2016, podepsaná společností Energie pod kontrolou, která je uzavřena pro stejné období dodávky, jako smlouva předchozí, což svědčí dle názoru účastníka řízení o nevěrohodnosti obou smluv, a nakonec smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 3. srpna 2016, která je již uzavřena bez zastoupení, přímo Městyssem Višňové.

Uzavření dvou smluv na stejné období dodávky, kdy v jedné z nich je dle účastníka řízení záměrně předsunuté datum zahájení dodávky, a následně další, v pořadí třetí smlouvy, poukazuje na skutečnost, že zákazník ani společnost Energie Pro nepovažovali původně uzavřené smlouvy za dostatečné či platné a považovali proto za nutné uzavřít smlouvu novou, která byla uzavřena teprve v srpnu 2016. Obdobně to dle účastníka řízení platí i pro odběrná místa dalších dvou zákazníků, která jsou předmětem tohoto řízení.

Společnosti EPK Trade a Energie Pro dle účastníka řízení jednaly ve shodě a podvod spáchaný na zákaznících a na účastníku řízení byl společnou aktivitou personálně propojených osob společnosti EPK Trade a Energie Pro. Například z emailové komunikace je zřejmé, že stejní zaměstnanci vystupovali ve stejném období jménem společnosti Energie pod kontrolou, jakož i jménem společnosti Energie Pro ve věci úhrady dodávky elektřiny zákazníkem dle smlouvy uzavřené mezi společností Energie Pro a společností Energie pod kontrolou. Účastník řízení předložil emaily paní [REDACTED], která již dne 1. dubna 2016 vystupovala jako zaměstnankyně společnosti Energie Pro, zatímco ještě dne 20. dubna 2016 vystupovala jako zaměstnankyně společnosti Energie pod kontrolou.

Z trestního spisu vedeného Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje pod č. j.: [REDACTED] ve věci obvinění pana [REDACTED] ze zpronevěry přitom dle účastníka řízení vyplývá, že pro společnost Energie Pro a společnost Energie pod kontrolou a EPK Trade pracovaly i o další „stejně“ zaměstnankyně např. paní [REDACTED] a paní [REDACTED].

Propojení mezi společníkem společnosti Energie Pro panem [REDACTED] a ředitelem společnosti Energie pod kontrolou a jednatelem společnosti EPK Trade panem [REDACTED], dle účastníka řízení dále dokládá i stejné bydliště pana [REDACTED] a pana [REDACTED]. Dle obchodního rejstříku je adresou bydliště pana [REDACTED]. Rovněž pan [REDACTED] na oficiálním dokumentu „Čestné prohlášení o korespondenční adrese“ v rámci insolvenčního řízení o oddlužení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDACTED] uvedl adresu [REDACTED],

██████████, jako svoji korespondenční adresu. Společnost ██████████ a pana ██████████ spojuje rovněž adresa sídla ██████████. Pan ██████████ totiž při výslechu obviněného dne 29. srpna 2017 v rámci trestního řízení uvedl tuto adresu jako svoji adresu pro doručování. Účastník řízení dále předložil mail paní ██████████ jako zaměstnankyně Energie pod kontrolou ze dne 20. dubna 2016 a dále mail rovněž paní ██████████ jako zaměstnankyně Energie Pro ze dne 1. dubna 2016.

Jak již účastník řízení uvedl, snažil se nezákonným přeregistracím v zájmu zákazníků bránit a žádal tedy o pozastavení procesu změny dodavatele, a to pro každé odběrné místo jednotlivě. Na základě žádosti účastníka řízení operátor trhu zamítnul změnu dodavatele elektřiny z účastníka řízení na společnost Energie Pro. U dalších odběrných míst, u nichž účastník řízení nestihl přeregistraci zabránit, pak dle účastníka řízení došlo v důsledku nezákonné činnosti společnosti Energie Pro ke změně dodavatele, kdy novým dodavatelem byla registrována společnost Energie Pro, která tak dle účastníka řízení do těchto odběrných míst neoprávněně dodávala elektřinu do doby, než účastník řízení požádal o změnu dodavatele do těchto odběrných míst zpět na svoji osobu.

Účastník řízení dále uvedl, že škoda, která mu vznikla nezákonnými přeregistracemi odběrných míst ze strany společnosti Energie Pro je v současné době předmětem soudního řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. ██████████. Ke zpětnému převodu odběrného místa zpět na účastníka řízení, který účastník řízení provedl v dobré víře s úmyslem chránit zákazníka před nezákonnými praktikami společnosti Energie Pro, došlo i v případě skutku popsaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

– *vyjádření účastníka řízení ke skutku popsanému ve výroku I. tohoto rozhodnutí*

Účastník řízení sdělil, že k uvedení informací (mu vytýkaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí) došlo v rámci převodu odběrných míst zákazníka Městyse Višňové ze společnosti Energie Pro zpět na účastníka řízení, resp. jak již bylo účastníkem řízení uvedeno v důsledku útoků (v řádech tisíců jednotek) ze strany společnosti Energie spočívajících v nezákonných žádostech o změnu dodavatele elektřiny. Účastník řízení byl totiž původním dodavatelem registrovaným u odběrných míst Městyse Višňové, jelikož do těchto odběrných míst dodával elektřinu na základě smlouvy uzavřené se společností EPK Trade.

Účastník řízení dále uvedl, že společnost Energie Pro v měsíci listopadu a prosinci 2015 nebyla registrovaná jako subjekt zúčtování a dále do listopadu 2015 vůbec nebyla vedená u operátora trhu v seznamu dodavatelů elektřiny, kteří dodávají do více než sta odběrných míst zákazníků. K nárůstu počtu odběrných míst došlo teprve v měsíci prosinci 2015 v souvislosti s nezákonnými přeregistracemi odběrných míst. Dle účastníka řízení zde tudíž existovaly důvodné pochybnosti o schopnosti této společnosti zajistit zákazníkům bezpečnou a spolehlivou dodávku elektřiny.

Účastník řízení uvedl, že se snažil nevyhovující stav, v němž byl v nejistotě sám účastník řízení, jakož i zákazníci, zhojit a zákazníkům nabízel uzavření nové smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny. Vzhledem k celkové vytíženosti nezákonnou činností společnosti Energie Pro a k časové tísní díky probíhajícím vánočním svátkům na konci roku 2015, nebylo v silách účastníka řízení uzavřít smlouvy se všemi dotčenými zákazníky.

Vzhledem k tomu, že účastníkovi řízení byla již známa nezákonná činnost společnosti Energie Pro a EPK Trade a jejich nepoctivý záměr, rozhodl se v dobré víře, že jedná v zájmu vlastníků odběrných míst, snahám společnosti Energie Pro o přeregistraci odběrných míst zabránit.

Tuto činnost účastník řízení dle jeho sdělení vyvíjel ve prospěch zákazníků, jelikož těmto byly vnučovány smlouvy o dodávkách energií podepsané společností Energie pod kontrolou, údajně v jejich zastoupení, které byly nastavené výrazně v jejich neprospěch, s velmi vysokou smluvní pokutou za neodebrání sjednaného množství elektřiny a velice omezenou možností tyto smlouvy ukončit.

Účastník řízení opětovně rozporoval platnost smluv uzavřených mezi Městysem Višňové a společností Energie Pro.

Účastník řízení uvedl, že součástí spisu je potvrzení Městyse Višňové ze dne 22. února 2017, v němž je ze strany tohoto subjektu potvrzeno, že v období od 21. ledna 2016 do 18. května 2016 byla účastníkem řízení do odběrných míst Městyse Višňové ve prospěch a na základě souhlasu Městyse Višňové dodávána elektřina a Městys Višňové a účastník řízení vůči sobě nemají žádné neuspokojené nároky. Účastník řízení tedy konstatoval, že disponoval souhlasem Městyse Višňové s dodávkou elektřinu do jeho odběrných míst.

– *vyjádření účastníka řízení ke skutku popsanému ve výroku II. tohoto rozhodnutí*

K jednání specifikovanému ve výroku II. tohoto rozhodnutí (jednání ve vztahu k zákazníkovi [redacted]) účastník řízení uvedl, že dodávka do odběrného místa pana [redacted] v období od 1. ledna 2015 do 30. listopadu 2015 rovněž probíhala na základě Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne 8. prosince 2014 uzavřené mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade.

Jak již účastník řízení uvedl ke skutkům uvedeným ve výroku I. tohoto rozhodnutí, jelikož společnost EPK Trade opakovaně nehradila zálohy a cenu za sdružené služby dodávky elektřiny, účastník řízení tak dle jeho sdělení vznikl dluh přesahující částku ve výši [redacted] Kč. Vzhledem k tomu, že zálohy na sdružené služby dodávky elektřiny do odběrných míst spravovaných společností EPK Trade, tedy včetně odběrného místa pana [redacted], nebyly uhrazeny ani po opakovaném upozornění, byl účastník řízení dle jeho názoru oprávněn přerušit dodávku elektřiny do těchto odběrných míst.

Aby nebyli poškozeni zákazníci jako koneční spotřebitelé elektřiny, rozhodl se účastník řízení dle jeho sdělení dodávku elektřiny k 1. prosinci 2015 přerušit pouze společnosti EPK Trade a elektřinu po období měsíce prosince dodat přímo zákazníkům. Tím tedy účastník řízení dle jeho názoru zabránil vzniku významné škody koncovým zákazníkům, včetně pana [redacted].

Účastník řízení uvedl, že za dodávku elektřiny v měsíci prosinci 2015 vystavil panu [redacted] fakturu č. [redacted] znějící na částku ve výši [redacted] Kč, kdy k vystavení této faktury však došlo z důvodu administrativní chyby, a proto ještě téhož dne byl vystaven dobropis na tutéž částku.

Jelikož tedy účastník řízení po panu [redacted] úhradu faktury č. [redacted] nepožadoval, nemohl se tak dle jeho názoru dopustit vytýkané agresivní obchodní praktiky,

a to právě s ohledem na absenci požadování platby za dodávku elektřiny.

V podkladech správního spisu je stejně jako v případě Městysse Višňové založeno vícero smluv o sdružených službách dodávky elektřiny uzavřených mezi Energií Pro a panem [REDAKCE] pro období dodávky od 1. ledna 2016 (resp. 11. prosince 2015) do 31. prosince 2016.

Období poskytování služeb sjednané v těchto smlouvách se dle účastníka řízení překrývá v celém roce 2016. Duplicita smluv dle názoru účastníka řízení svědčí o účelovém vytváření smluv, kdy za zákazníka byly smlouvy podepisovány vždy ze strany Energie pod kontrolou či EPK Trade, manipulaci se smlouvami a o jejich celkové nevěrohodnosti. Účastník řízení se domnívá, že smlouva datovaná k 5. říjnu 2015 byla uzavřena později, než smlouva datovaná k 23. prosinci 2015, jelikož se touto smlouvou společnost Energie Pro snažila následně zhojit dodávku před začátkem roku 2016.

Účastník řízení opětovně uvedl, že součástí spisu jsou obchodní podmínky ke smlouvám o sdružených službách dodávky pro podnikatele, které měly být přílohou smlouvy o sdružených službách uzavřené s panem [REDAKCE], přestože pan [REDAKCE] není podnikatelem a k uzavřené smlouvě o sdružených službách dodávky elektřiny tyto obchodní podmínky zjevně nenáleží. Účastník řízení dovozuje účelovost předložení tohoto jiného znění obchodních podmínek, než které byly skutečně součástí uvedené smlouvy (skutečné znění je účastníku řízení známo z přílohy Oznámení o zasmluvnění dodávek a o cenách spotřebované elektrické energie a zemního plynu na odběrných místech ve správě společnosti EPK Trade pro období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2019).

Účastník řízení dále uvedl, že adresa bydliště pana [REDAKCE] je shodná s adresou paní [REDAKCE], zaměstnankyně společnosti EPK Trade a posléze společnosti Energie Pro. Její mail byl dle sdělení účastníka řízení dokonce uveden jako kontaktní mailová adresa pana [REDAKCE] (viz emailová komunikace ze dne 9. prosince 2016 odeslaná z mailu paní [REDAKCE] „[REDAKCE]“, která je součástí správního spisu). Paní [REDAKCE] byla asistentkou pana [REDAKCE], jednatele společnosti EPK Trade, později (anebo současně) zaměstnankyně společnosti Energie Pro (jak vyplývá např. z protokolu o výsledku [REDAKCE] vedeného před Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, Služby kriminální policie a vyšetřování, Odborem hospodářské kriminality – 2. oddělení, č. j. [REDAKCE] ze dne 22. září 2017).

Účastník řízení dále uvedl, že pana [REDAKCE] současně před Úřadem zastupovala stejná právní zástupkyně, [REDAKCE], která zastupuje i společnost Energie Pro ve všech řízeních. Dle účastníka řízení je z uvedeného zřejmé, že zde existuje jednoznačné propojení mezi zákazníkem [REDAKCE], skupinou EPK a společností Energie Pro.

S ohledem na propojenost paní [REDAKCE] a pana [REDAKCE] účastník řízení dovozuje, že podávání návrhů panem [REDAKCE], zastoupeného [REDAKCE] (advokátkou zastupující společnost Energie Pro v četných soudních sporech) je účelové, cílem je poškodit účastníka řízení a odvést od podstaty problému v kauze EPK a společnosti Energie Pro.

Z propojení pana [REDAKCE] se skupinou EPK a společností Energie Pro je dle účastníka řízení rovněž zřejmé, že tomuto zákazníkovi nelze přiznat ochranu spotřebitele, jelikož dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého

povolání. Obdobně dle ust. § 419 občanského zákoníku platí, že spotřebitelem je každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná. K tomu účastník řízení odkázal na Velký komentář C.H. Beck Občanský zákoník (§ 1 – 654), 1. vydání, 2014, v kterém je k definici spotřebitele výslovně uvedeno: „Podobně nejde o spotřebitele, přestože fyzická osoba není podnikatel, pokud účelem jednání této osoby je podnikání jiné osoby.“ Účastník řízení dále uvedl, že komentářová literatura pak odkazuje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 14. března 2013 C-419/11, ve věci Česká spořitelna, a.s., proti [REDAKCE], kdy k tomu komentář uvádí, že: „Ochrana spotřebitele je odůvodněna pouze v případě smluv uzavřených mimo jakoukoliv činnost nebo účel profesionální nebo podnikatelské povahy a nezávisle na nich, s jediným cílem uspokojit vlastní potřeby soukromé spotřeby jednotlivce, zatímco taková ochrana není odůvodněna v případě smlouvy, jejímž účelem je profesionální nebo podnikatelská činnost.“

Účelem podávání podnětů panem [REDAKCE], resp. jeho zástupci, Úřadu dle účastníka řízení nebylo uspokojování výhradně vlastní soukromé potřeby zákazníka, nýbrž vedení konkurenčního boje proti účastníku řízení. Takové jednání tedy dle názoru účastníka řízení nemůže požívat ochrany jako jednání spotřebitele.

– vyjádření účastníka řízení ke skutku popsanému ve výroku III. tohoto rozhodnutí

Ve vztahu k jednání popsanému ve výroku III. tohoto rozhodnutí účastník řízení uvedl, že dodávka do odběrného místa pana [REDAKCE] v období od 1. ledna 2015 do 30. listopadu 2015 rovněž probíhala na základě Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne 8. prosince 2014 uzavřené mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade.

Jak již účastník řízení uvedl obdobně ve vztahu k odběrnému místu pana [REDAKCE], z důvodu neplnění smluvených platebních povinností ze strany společnosti EPK Trade, byl účastník řízení nucen přerušit dodávku elektřiny společnosti EPK Trade. Aby však nedošlo k přerušení dodávky elektřiny zákazníkům, tedy i panu [REDAKCE] jako konečnému odběrateli, dodával účastník řízení po dobu měsíce prosince 2015 elektřinu přímo zákazníkům, a to jako nepřikázaný jednatel, z důvodu odvracení škody hrozící zákazníkům v případě přerušení dodávky elektřiny.

Dle sdělení účastníka řízení byla tedy elektřina do odběrného místa pana [REDAKCE] v měsíci prosinci roku 2015 účastníkem řízení skutečně dodána, a to nikoliv jako plnění místo či ve prospěch společnosti EPK Trade. Sdružené služby dodávky elektřiny byly v tomto období dodávány přímo zákazníkům, kdy účastník řízení dle jeho sdělení vystupoval jako nepřikázaný jednatel dle ust. § 3007 nebo ust. § 3009 a násl. občanského zákoníku (kdy nepřikázaným jednatelstvím se dle těchto ustanovení rozumí jednání třetí osoby, která obstará ve prospěch jiného subjektu jeho záležitost, ačkoliv k tomu nebyla výslovně povolána, pokud tak postupuje za účelem odvracení hrozící škody nebo v zájmu zařízení dané záležitosti ve prospěch daného subjektu, dle těchto ustanovení rovněž platí, že zařídí-li třetí strana záležitost převážně k užítku jiné osoby nebo pokud svým jednáním odvrátí hrozící škodu, nahradí mu tato osoba účelně vynaložené náklady), s využitím práva provést přepis odběrných míst na zákazníka dle čl. XI odst. 3 smlouvy uzavřené se společností EPK Trade.

Z toho důvodu účtoval účastník řízení dle jeho sdělení panu [REDAKCE] náklady za sdružené služby dodávky elektřiny v měsíci prosinci 2015. Účastník řízení uvedl,

že v žádném případě nemohl být motivován ekonomickým ziskem, když panu [REDACTED] za dodávku elektřiny fakturou č. [REDACTED] vyúčtoval pouze vynaložené náklady, bez jakéhokoliv vlastního zisku.

Účastník řízení dle jeho sdělení zařídil dodávku elektřiny do odběrného místa k plnému užítku pana [REDACTED] a zároveň také odvrátil škodu hrozící přerušением dodávek elektřiny, a proto mu dle jeho názoru náleží náhrada účelně vynaložených nákladů na zajištění dodávky elektřiny a poskytnutí souvisejících služeb. Dle účastníka řízení přitom není rozhodující, jestli pan [REDACTED] s dodávkou elektřiny udělil účastníku řízení souhlas. Jak vyplývá z komentáře k občanskému zákoníku, Občanský zákoník, Závazkové právo, zvláštní část, M. Hulmák a kol.: „Z povahy komentovaného ustanovení navíc vyplývá, že se použije v případě nutné situace, kdy není možné, aby si jednatel zavčas opatřil souhlas pána věci.“ Daným stavem nouze pak hrozící odpojení zákazníka od dodávek elektřiny dle účastníka řízení bez pochyby je.

Účastník řízení tedy dle jeho názoru jednal v souladu s ust. § 3007 a 3009 občanského zákoníku, kdy jako nepřikázaný jednatel zajistil panu [REDACTED] dodávku elektřiny, a tím odvrátil hrozící škodu spočívající v přerušení dodávky elektřiny a celou záležitost tudíž zařídil zcela ve prospěch pana [REDACTED]. Účastník řízení má tedy za to, že zcela oprávněně vyúčtoval panu [REDACTED] účelně vynaložené náklady, jejichž náhrada mu dle zákona náležela.

Výše nákladů na dodávku elektřiny byla dle sdělení účastníka řízení stanovena ve výši [REDACTED] Kč/MWh za silovou elektřinu, jak je uvedeno ve faktuře, kterou byly panu [REDACTED] účelně vynaložené náklady dodávky elektřiny v měsíci prosinci 2015 vyúčtovány. Výše nákladů vychází z ceny dodávky elektřiny na energetické burze PXE k 27. listopadu 2015. Účastník řízení předložil výpis z energetické burzy spolu s kurzovním lístkem PXE, ze kterého vyplývá, že k 27. listopadu 2015, tedy k datu, ke kterému byla cena elektřiny fixovaná pro nákup elektřiny panu [REDACTED], byla elektřina na burze PXE prodávána za cenu ve výši [REDACTED] EUR/MWh, v přepočtu na českou měnu tedy [REDACTED] Kč/MWh. Výše nákladů na zajištění distribuce elektřiny a související služby v energetice pak vycházela z regulovaných cen těchto služeb stanovené právními předpisy.

Rozhodnutí o dodávce elektřiny v prosinci roku 2015 do odběrného místa pana [REDACTED] nebylo dle účastníka řízení podnikatelským rozhodnutím, motivovaným ekonomickým ziskem (nebyla výkonem podnikatelské činnosti), nýbrž rozhodnutím, kterým v souladu s generální prevenční povinností ve smyslu ust. § 2900 občanského zákoníku účastník řízení zabránil škodě.

Účastník řízení dále uvedl, že zákon o ochraně spotřebitele upravuje podmínky podnikání významné pro ochranu spotřebitele (viz ust. § 1 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele). Toto ustanovení tedy výslovně odkazuje na podnikání, kdy stanoví, že zákon se vztahuje na podnikání. Ačkoliv účastník řízení podnikatelem je a předmětem jeho podnikatelské činnosti je právě služba, za níž vystavil panu [REDACTED] fakturu (za což je podezříván ze spáchání přestupku užitím agresivní obchodní praktiky dle zákona o ochraně spotřebitele), jednání účastníka řízení – dodávka elektřiny do odběrného místa pana [REDACTED] v prosinci roku 2015 – nebyla podnikatelskou činností, protože se nejednalo o výdělečnou činnost.

Účastník řízení v úmyslu zabránit hrozící škodě neodpojil pana [REDACTED] od elektřiny a poskytl mu tak čas k řešení situace. Účastník řízení dle jeho sdělení po panu [REDACTED]

nežádal uhradit žádnou marži, žádný zisk, žádá pouze o náhradu nákladů, které mu tímto jednáním, které bylo k užitku pana [REDAKCE], vznikly.

S ohledem na skutečnost, že při tomto jednání nevystupoval účastník řízení jako podnikatel a že v souvislosti s tímto jednáním účastník řízení nikdy nepožadoval žádnou úplatu představující jeho zisk, a nebyl tedy k tomuto jednání v žádném případě motivován ekonomicky, má účastník řízení za to, že nemohlo dojít k naplnění vytýkané skutkové podstaty a ke spáchání přestupku tedy nedošlo.

Účastník řízení dále uvedl, že i tento zákazník (pan [REDAKCE]) je v řízení před Úřadem zastoupen stejnou právní zástupkyní, která zastupuje společnost Energie Pro. Rovněž účelem podávání podnětů tímto zákazníkem, resp. jeho zástupcem Úřadu nebylo dle názoru účastníka řízení uspokojování výhradně vlastní soukromé potřeby zákazníka, nýbrž vedení konkurenčního boje proti účastníkovi řízení. Takové jednání dle účastníka řízení tedy nemůže požívat ochrany jako jednání spotřebitele.

– *vyjádření účastníka řízení k naplnění materiální stránky*

Účastník řízení závěrem svého vyjádření uvedl, že v posuzovaném případě nedošlo ani k naplnění materiální stránky vytýkaných přestupků, a to z následujících důvodů.

V případě podezření ze spáchání přestupků uvedených ve výroku I. tohoto rozhodnutí účastník řízení uvedl, že nedošlo k porušení ani ohrožení zájmů chráněných zákonem, kdy je třeba dle účastníka řízení rovněž přihlížet k motivaci účastníka řízení, který se tímto jednáním snažil zabránit vzniku škody na straně podvedených zákazníků, jejichž odběrná místa byla na základě podvodného jednání společnosti EPK Trade a Energie Pro převáděna pod společnost Energie Pro a zákazníkům byla vnucována extrémně nevýhodná smlouva o dodávkách energií, pro niž se nerozhodli a kterou neuzavřeli. V případě, že by účastník řízení nevyvíjel snahu o zabránění výše popsanych hromadných převodů odběrných míst pod společnost Energie Pro, byla by dle jeho názoru tisícům dalších zákazníkům způsobena škoda a společnosti Energie Pro by z této nelegální činnosti vznikl značný profit.

V případě podezření ze spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí účastník řízení uvedl, že rovněž nedošlo k porušení ani ohrožení zájmů chráněných zákonem, tj. k porušení práv spotřebitele, jakožto slabší strany. V tomto případě se jednalo, tak jako v případě vystavení faktury panu [REDAKCE], o uplatnění náhrady škody, která vznikla účastníkovi řízení, když jako nepřikázaný jednatel zabránil vzniku škody na straně zákazníků. V tomto případě však účastník řízení vystavil panu [REDAKCE] dobropis a úhradu této faktury po panu [REDAKCE] nepožadoval, nebyla tedy naplněna ani skutková podstata ani materiální stránka přestupku.

V případě podezření ze spáchání přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí dle účastníka řízení také nedošlo k porušení ani ohrožení zájmů chráněných zákonem, tj. k porušení práv spotřebitele, jakožto slabší strany. Účastník řízení totiž nepožadoval po panu [REDAKCE] úhradu ceny za jeho služby, které by mu dodal bez jeho souhlasu, a nedošlo tedy k jednání, které zákon zakazuje, ani k jinému zkrácení práv spotřebitele. Účastník řízení v tomto vztahu nevystupoval jako podnikatel poskytující služby, ale jako subjekt, který v rozhodujícím okamžiku mohl zabránit škodě, která panu [REDAKCE] hrozila. Účastník řízení jako nepřikázaný jednatel ve smyslu občanského zákoníku vyřešil věc

k plnému užtku pana ██████, za což nepožaduje úhradu ceny a zisk, pouze úhradu nákladů, které k tomuto musel vynaložit. Vzhledem k tomu, že spotřebiteli nevznikla žádná újma, naopak účastník řízení svým jednáním zabránil vzniku škody na straně spotřebitele, a žádné poškození práv spotřebitele neměl účastník řízení nikdy ani v úmyslu, je účastník řízení přesvědčen, že nedošlo k naplnění ani skutkové podstaty, ani materiální stránky přestupku, z něhož je podezřelý.

Účastník řízení nad rámec výše uvedeného uvedl, že nikoliv on, nýbrž společnost Energie Pro, potažmo společnost EPK Trade, zneužili zákazníky k obchodní válce s konkurencí. Ochrana spotřebitele, k jejímuž účinnému prosazování slouží zákon o ochraně spotřebitele, by tak měla být dle účastníka řízení zákazníkům poskytována zejména před subjekty, jakými jsou společnost EPK Trade a společnost Energie Pro.

Závěrem svého vyjádření účastník řízení navrhl, aby Úřad vedené správní řízení zastavil.

Účastník řízení současně v rámci svého vyjádření ze dne 1. listopadu 2018 požádal Úřad o nařízení ústního jednání, a to s ohledem na skutkovou i právní komplikovanost předmětu tohoto řízení požádat o nařízení neveřejného ústního jednání, když se domnívá, že je to nezbytné k uplatnění jeho práv a je tedy splněna podmínka ust. § 49 odst. 1 správního řádu.

Dne 7. listopadu 2018 vydal Úřad usnesení č. j. 09028-11/2018-ERU, kterým ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky rozhodl o žádosti účastníka řízení ze dne 1. listopadu 2018 o nařízení ústního jednání tak, že se žádost účastníka řízení o nařízení ústního jednání zamítá. Uvedené usnesení bylo účastníku řízení doručeno dne 8. listopadu 2018.

Dne 8. listopadu 2018 Úřad zaslal zástupci účastníka řízení, v reakci na jeho žádost ze dne 1. listopadu 2018 o opětovné prodloužení lhůty k vyjádření, přípis označený jako Sdělení k žádosti o prodloužení lhůty ze dne 7. listopadu 2018, č. j. 09028-12/2018-ERU, kterým vyhověl jeho žádosti a prodloužil mu lhůtu k vyjádření o 5 kalendářních dnů ode dne doručení uvedeného přípisu. Citovaný přípis byl zástupci účastníka řízení doručen dne 8. listopadu 2018.

Přípisem ze dne 19. listopadu 2018 (ve spise zařazeným pod č. j. 09028-13/2018-ERU) zaslal účastník řízení Úřadu prostřednictvím svého zástupce listiny, ze kterých lze zjistit aktuální majetkové poměry účastníka řízení, a to Rozvahu ke dni 31. prosince 2017, Výkaz zisku a ztráty k 31. prosinci 2017, Přehled o peněžních tocích (výkaz cash-flow) ke dni 31. prosince 2017 a Přehled o změnách vlastního kapitálu ke dni 31. prosince 2018. Z předložených podkladů vyplývá, že účastník řízení v roce 2017 dosáhl tržeb z prodeje výrobků a služeb ve výši ██████ Kč, tržeb z prodeje zboží pak ve výši ██████ Kč, výsledku hospodaření před zdaněním ve výši ██████ Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal v záporné hodnotě ve výši ██████ (za minulé období přitom v kladné hodnotě ve výši ██████ Kč).

Dne 27. listopadu 2018 zaslal účastník řízení Úřadu rozklad proti usnesení Úřadu ze dne 7. listopadu 2018, č. j. 09028-11/2018-ERU, který odůvodnil zejména skutkovou složitostí případu a komplikovaností předkládaných důkazů, v důsledku čehož má za to, že mělo být v dané věci nařízeno ústní jednání. Účastník řízení současně zopakoval již jednou

tvrzené skutkové okolnosti případu (viz přípis účastníka řízení ze dne 1. listopadu 2018, ve spise založený pod č. j. 09028-10/2018-ERU). Účastník řízení jako další důvod pro nařízení ústního jednání uvedl skutečnost, že s projednávanými skutky souvisí i další případy projednávané před jinými odbory a sekcemi Úřadu, kdy účastníku řízení v této souvislosti není zřejmé, které důkazy Úřad již má k dispozici a které nikoliv, a ke kterým z nich je v tomto řízení přihlíženo.

Správní orgán poznamenává, že o rozkladu proti výše citovanému usnesení do dne vydání tohoto rozhodnutí nebylo dosud rozhodnuto. S ohledem však na skutečnost, že rozklad proti usnesení dle ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky nemá dle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, není tato skutečnost překážkou, která by bránila vydání tohoto rozhodnutí.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici k vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141118584 s termínem zahájení licencované činnosti ode dne 22. července 2011.

Účastník řízení v postavení obchodníka uzavřel dne 8. prosince 2014 se společností EPK Trade v postavení zákazníka (fakticky však vykonávající pouze činnost zprostředkovatele) Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 09028-2/2018-ERU), na jejímž základě účastník řízení dodával elektřinu společnosti EPK Trade.

Prostřednictvím dalšího zprostředkovatele – společnosti Energie pod kontrolou pak byla v roce 2015 dodávána elektřina mimo jiné i do odběrných míst Městys Višňové EAN [REDACTED], EAN [REDACTED], EAN [REDACTED] a EAN [REDACTED], a odběrného místa pana [REDACTED] č. EAN [REDACTED] a pana [REDACTED] EAN [REDACTED]), a to na základě smlouvy uzavřené přímo mezi těmito konečnými zákazníky se společností Energie pod kontrolou (předmětem této smlouvy byla mimo jiné komplexní přenesená správa odběrných míst ze strany společnosti Energie pod kontrolou). Uvedení koneční zákazníci přitom společnosti Energie pod kontrolou za tímto účelem udělili plnou moc. Městys Višňové konkrétně v plné moci ze dne 12. listopadu 2013 zplnomocnil společnost Energie pod kontrolou k uzavírání nových smluvních vztahů s dodavateli v místech dosavadních odběrů Městys Višňové, kdy uvedené společnosti náleželo též právo s těmito odběrnými místy a odběrnými zařízeními nakládat. Plná moc Městys Višňové je součástí podkladů ve spise pod č. j. 09028-2/2018-ERU.

Účastník řízení se v uvedené smlouvě ze dne 8. prosince 2014 (uzavřené se společností EPK Trade) konkrétně zavázal poskytnout společnosti EPK Trade sdružené služby dodávky elektřiny, za což se společnost EPK Trade zavázala účastníku řízení zaplatit řádně a včas dohodnutou cenu (kdy poté dle vyjádření účastníka řízení docházelo

k přefakturaci ceny v rámci skupiny EPK a následně fakturaci ceny jednotlivým obcím a jejich příspěvkovým organizacím, zákazníkům). Termín zahájení dodávek byl sjednán od 1. ledna 2015 a platnost smlouvy byla sjednána na 1 rok od data zahájení dodávek elektřiny.

Jelikož však společnost EPK Trade sjednané zálohy a cenu za sdružené služby dodávky elektřiny účastníku řízení řádně a včas nehradila, ukončil účastník řízení ke dni 30. listopadu 2015 smluvní vztahy se společností EPK Trade z důvodu neplnění závazků vyplývajících z uvedené smlouvy ze strany této společnosti (účastník řízení tedy ukončil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade) a od 1. prosince 2015 dle jeho vyjádření započal s dodávkami elektřiny přímo do jednotlivých odběrných míst (tj. i přímo do odběrných míst Městysse Višňové EAN [REDACTED], EAN [REDACTED], EAN [REDACTED] a EAN [REDACTED], a odběrného místa pana [REDACTED], EAN [REDACTED] a pana [REDACTED] EAN [REDACTED]), kdy v těchto jednotlivých odběrných místech tedy ani v důsledku vypovězení Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne 8. prosince 2015 nebyla přerušena dodávka elektřiny. Skutečnost, že došlo k ukončení smlouvy ze strany účastníka řízení, vyplývá z jeho jednotlivých vyjádření založených ve spise jako součást podkladů pod č. j. 09028-3/2018-ERU a dále vyjádření založeného ve spise pod č. j. 09028-10/2018-ERU.

Účastník řízení nepředložil žádnou smlouvu uzavřenou přímo s Městyssem Višňové, panem [REDACTED] ani panem [REDACTED].

a) uvedení nepravdivých informací v informačním systému OTE

Z podkladů ve spise založených pod č. j. 09028-2/2018-ERU dále vyplynulo, že dne 5. října 2015 byla uzavřena Smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny mezi společností Energie pod kontrolou v postavení zákazníka (která s ohledem na okruh dotčených odběrných míst jednala na základě plné moci za Městys Višňové) a společností Energie Pro v postavení obchodníka. Předmětem uvedené smlouvy bylo poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny ze strany společnosti Energie v období od 11. prosince 2015 do 31. prosince 2019 do odběrných míst zákazníka specifikovaných v příloze uvedené smlouvy (tj. mimo jiné i odběrných míst Městysse Višňové EAN [REDACTED], EAN [REDACTED], EAN [REDACTED] a EAN [REDACTED], dále souhrnně jen „odběrná místa Městysse Višňové“).

Z těchto podkladů dále vyplynulo, že dne 2. listopadu 2015 byla dále uzavřena Smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny rovněž mezi společností Energie pod kontrolou na základě plné moci Městysse Višňové v postavení zákazníka a společností Energie Pro v postavení obchodníka. Předmětem uvedené smlouvy bylo rovněž poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny ze strany společnosti Energie pod kontrolou nicméně až v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2019 do odběrných míst zákazníka specifikovaných v příloze uvedené smlouvy (tj. mimo jiné i odběrných míst Městysse Višňové).

Následně dne 3. srpna 2016 uzavřel již přímo Městys Višňové v postavení zákazníka se společností Energie Pro v postavení dodavatele Rámcovou smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny č. [REDACTED], jejímž předmětem bylo poskytování sdružených služeb

dodávky elektřiny mimo jiné i do odběrných míst Městyse Višňové v období 1 roku od podpisu uvedené smlouvy.

Z výpisů ze systému OTE (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 09028-2/2018-ERU) lze zjistit, že v případě odběrných míst Městyse Višňové byl/a v dotčeném období dodavatelem:

- od 1. ledna 2014 do 10. prosince 2015 účastník řízení,
- od 11. prosince 2015 do 21. prosince 2015 společnost Energie Pro,
- od 22. prosince 2015 do 19. ledna 2016 opět účastník řízení,
- dne 20. ledna 2016 opět společnost Energie Pro,
- od 21. ledna 2016 do 18. května 2016 opět účastník řízení,
- od 19. května 2016 do 4. srpna 2017 opět společnost Energie Pro.

Z výpisů ze systému OTE také vyplývá, že účastník řízení ve vztahu k odběrným místům Městyse Višňové konkrétně podal žádosti o změnu dodavatele mimo jiné dne 6. ledna 2016 (kdy následně byl v systému OTE veden jako dodavatel elektřiny do uvedených odběrných míst od 21. ledna 2016 do 18. května 2016). V návaznosti na stávajícím dodavatelem (společnosti Energie Pro) požadované zastavení změny dodavatele, pak účastník řízení dne 9. ledna 2016 potvrdil v informačním systému OTE žádosti o změnu dodavatele, resp. uvedl, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka Městyse Višňové, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá v uvedených odběrných místech změnit dodavatele (jak již bylo uvedeno, účastník řízení byl poté v systému OTE veden jako dodavatel elektřiny do uvedených odběrných míst od 21. ledna 2016 do 18. května 2016).

Účastník řízení však kromě výše uvedené Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne 8. prosince 2014, uzavřené se společností EPK Trade v postavení zákazníka (jednající za Městys Višňové, kdy tato smlouva byla ukončena ke dni 30. listopadu 2015), žádnou jinou smlouvu, vztahující se k uvedeným čtyřem odběrným místům Městyse Višňové, nedoložil. Účastník řízení rovněž nedoložil žádný písemný souhlas uvedeného zákazníka se změnou dodavatele na účastníka řízení z data předcházejícího dni 9. ledna 2016, kdy účastník řízení v systému OTE potvrdil, že takovým písemným souhlasem disponuje.

Součástí podkladů (ve spise založeno pod č. j. 09028-2/2018-ERU) je dále sdělení Městyse Višňové obdržené Úřadem dne 14. března 2018, kde je uvedeno: „S firmou Amper Market a.s. IČO: 241 28 376 jsme nikdy žádnou smlouvu neuzavřeli“.

Součástí výše uvedených podkladů je též sdělení účastníka řízení zaslané Městysi Višňové o opětovném vrácení zaslaného vyúčtování, kde účastník řízení konkrétně uvádí: „opětovně Vám vrácíme vyúčtovací fakturu [redacted] za období 21. 1. 2016 – 18. 5. 2016. Váš nový dodavatel si o odběrná místa zažádal k 19. 5. 2016, a proto Vám nemohl elektrickou energii dodávat od 11. 12. 2015, jak zmiňujete ve svém vyjádření. Důvod pozdního přehlášení je nutno řešit se stávajícím dodavatelem, který Vám také potvrdí počátek dodávky. Elektrická energie byla z Vaší strany odebrána. Na úhradě dokladu trváme.“

Součástí podkladů (ve spise založeno pod č. j. 09028-2/2018-ERU) je pak další sdělení Městyse Višňové ze dne 22. února 2017 adresované účastníku řízení, ve kterém Městys Višňové potvrzuje, že v období od 21. ledna 2016 do 18. května 2016 byl v odběrných místech Městyse Višňové dodavatelem účastník řízení ve prospěch a na základě souhlasu

Městys Višňové. V tomto sdělení Městys Višňové současně uvedl informaci, že cena za dodávku elektřiny do citovaných odběrných míst byla uhrazena a že Městys Višňové a účastník řízení mezi sebou nemají žádné neuspokojené nároky.

b) agresivní obchodní praktiky

■ odběrné místo pana ■ – EAN ■

Po ukončení smluvních vztahů se společností EPK Trade ze strany účastníka řízení ke dni 30. listopadu 2015, uzavřela společnost EPK Trade za pana ■ (ve vztahu k jeho odběrnému místu) dne 5. října 2015 Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny s dodavatelem elektřiny společností Energie Pro s účinností od 11. prosince 2015 do 31. prosince 2019 (podklady založeny ve spise pod č. j. 09028-3/2018-ERU).

Následně společnost Energie pod kontrolou uzavřela (na základě plné moci ze dne 9. července 2013 za pana ■ v postavení zákazníka) dne 23. prosince 2015 Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítě NN pro domácnosti se společností Energie Pro v postavení dodavatele (ve spise založeno pod č. j. 09028-3/2018-ERU). Předmětem uvedené smlouvy bylo poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny ze strany společnosti Energie Pro v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 mimo jiné i do odběrného místa pana ■.

I přes výše uvedené byl pan ■ účastníkem řízení vyzván k úhradě faktury (za sdružené služby dodávky elektřiny) č. ■ ze dne 25. listopadu 2016 znějící na částku ve výši ■ Kč za fakturační období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015, resp. dle příloh vyúčtování konkrétně od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a dále od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 (součást podkladů ve spise pod č. j. 09028-3/2018-ERU).

K povinnosti jednotlivých zákazníků uhradit účastníku řízení cenu elektřinu dodanou do odběrných míst v měsíci prosinci roku 2015 účastník řízení vydal dne 4. února 2016 stanovisko (ve spise založeno pod č. j. 09028-3/2018-ERU), kde se mimo jiné uvádí, že účastník řízení z důvodu nehrzení sjednaných záloh a ceny za sdružené služby dodávky elektřiny ze strany společnosti EPK Trade, přerušil společnosti EPK Trade ke dni 1. prosinci 2015 dodávky elektřiny. Účastník řízení však po 1. prosinci 2015 i nadále dodával ve veřejném zájmu elektřinu do jednotlivých odběrných míst (dodávka elektřiny do jednotlivých odběrných míst tedy nebyla přerušena) a jednotlivým zákazníkům tak nevznikla škoda. Účastník řízení toto své jednání v uvedeném stanovisku označil za nepřikázané jednání ve smyslu ust. § 3007 a ust. § 3009 an. občanského zákoníku. Účastník řízení ve stanovisku dále uvedl, že mu za výše uvedený postup náleží náhrada účelně vynaložených nákladů na zajištění dodávky elektřiny a poskytnutí souvisejících služeb (kdy výslovně uvedl, že taková náhrada nepřísluší společnosti EPK Trade, ani jinému subjektu ze skupiny EPK – pokud by se tak stalo, jednalo by se dle účastníka řízení o bezdůvodné obohacení na straně společnosti EPK Trade, event. v případě obcí by se mohlo jednat o porušení zásady hospodárnosti a účelnosti nakládání s veřejným majetkem).

Na výše uvedenou fakturaci reagoval pan ■ e-mailem ze dne 9. prosince 2016 (odesláno z e-mailové adresy: ■) adresovaným účastníku řízení, ve kterém uvedl, že vystavenou fakturu č. ■ nehodlá zaplatit, když s účastníkem řízení není v žádném právním vztahu a nemá s ním uzavřenu žádnou

dodavatelskou smlouvu. Pan [REDACTED] dále citoval ust. § 91 odst. 1 písm. d) energetického zákona upravující správní delikt (v současné době přestupek) držitele licence v případě porušení ust. § 11a téhož zákona.

E-mailem ze dne 20. prosince 2016 (součást podkladů ve spise pod č. j. 09028-3/2018-ERU) informoval účastník řízení zákazníka pana [REDACTED] o tom, že citovaný daňový doklad č. [REDACTED] byl z rozhodnutí společnosti stornován.

Na základě zaslaných žádostí Úřadu k poskytnutí vysvětlení a předložení podkladů v rámci šetření, zaslal účastník řízení Úřadu vyjádření ze dne 10. července 2017 a následně vyjádření ze dne 15. listopadu 2017, ve kterých uvedl, že k vystavení faktury č. [REDACTED] došlo administrativní chybou v důsledku abnormálního vytížení na konci roku 2015 vlivem kauzy týkající se společnosti EPK Trade. Účastník řízení dále uvedl, že na neoprávněně fakturovanou částku byl téhož dne, tj. 25. listopadu 2016, vystaven opravný daňový doklad č. [REDACTED], avšak tento byl panu [REDACTED] zaslán prostřednictvím České pošty, s.p., až dne 20. prosince 2016 a téhož dne i prostřednictvím e-mailu. Dle vyjádření účastníka řízení tedy nebyla cena za sdružené služby dodávky elektřiny ve výši [REDACTED] Kč po panu [REDACTED] vymáhána.

Dodávka elektřiny ze strany účastníka řízení byla dle výpisu ze systému OTE do odběrného místa pana [REDACTED] realizována v období od 1. ledna 2015 do 10. prosince 2015 a od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015.

[REDACTED] odběrné místo pana [REDACTED] – EAN [REDACTED]

Po ukončení smluvních vztahů se společností EPK Trade ze strany účastníka řízení ke dni 30. listopadu 2015, uzavřela společnost EPK Trade za pana [REDACTED] (ve vztahu k jeho odběrnému místu) dne 5. října 2015 Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny s dodavatelem elektřiny společností Energie Pro s účinností od 11. prosince 2015 do 31. prosince 2019 (podklady založeny ve spise pod č. j. 09028-3/2018-ERU).

I přes výše uvedené byl pan [REDACTED] vyzván účastníkem řízení k úhradě faktury (za sdružené služby dodávky elektřiny) č. [REDACTED] ze dne 4. března 2016 znějící na částku ve výši [REDACTED] Kč za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015 (součást podkladů ve spise pod č. j. 09028-3/2018-ERU). Pan [REDACTED] následně obdržel dvě upomínky ze dne 31. března 2016 a 20. dubna 2016.

Dne 20. června 2016 uhradil pan [REDACTED] účastníku řízení částku ve výši [REDACTED] Kč dle výše uvedené vystavené faktury.

Na základě zaslaných žádostí Úřadu k poskytnutí vysvětlení a předložení podkladů, zaslal účastník řízení dne 14. ledna 2018 vyjádření 2016 (součást podkladů ve spise pod č. j. 09028-3/2018-ERU), ve kterém uvedl: „Smlouva se společností EPK Trade, s.r.o., na jejímž základě proběhla přímá dodávka elektřiny do odběrných míst zákazníka, byla sjednána pro období do 31. prosince 2015. Po tomto období Amper Market, a.s. zákazníkovi žádnou elektřinu nedodal, ani mu za dodávku elektřiny po 31.12.2015 neúčtoval žádnou cenu. Dále jak vyplývá z vystavené faktury, zákazníkovi byla účtována cena za dodávku elektřiny pouze v období od 1.12.2015 do 10.12.2015 a následně od 21.12.2015 do 31.12.2015. Jak dokládá výpis ze systému operátora trhu, v tomto období byla společnost Amper Market, a.s. Amper Market tedy po zákazníkovi požadovala úhradu za dodávku elektřiny,

kerou zákazníkovi skutečně dodal, a to pouze za období, po které zákazníkovi skutečně dodávala elektřinu“.

Dodávka elektřiny ze strany účastníka řízení byla dle výpisu ze systému OTE do odběrného místa pana ██████ realizována v období od 1. ledna 2015 do 10. prosince 2015 a od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015.

Dne 23. března 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 13135-15/2017-ERU, kterým rozhodl, že smluvní vztah mezi panem ██████ a účastníkem řízení nikdy nevznikl.

IV. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Nepravdivé informace v systému OTE – výrok I. tohoto rozhodnutí (energetický zákon)

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle energetického zákona (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona (ve znění účinném do 5. června 2017) obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupků ve výroku I. tohoto rozhodnutí se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupků, tj. právní úprava dle energetického zákona (ve znění účinném do 5. června 2017), příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupek.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon (ve znění účinném do 5. června 2017) byl po spáchání vytýkaných jednání účastníka řízení naposledy novelizován, a to zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela (resp. její část, s ohledem na dělenou účinnost novely) nabyla účinnosti dne 1. ledna 2019 (dále jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon [v ust. § 91 odst. 5 písm. d)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 5 písm. d)] porušení některé z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 držitelem licence na obchod s elektřinou.

K samotné skutkové podstatě, tedy k porušení povinnosti dle ust. § 30 odst. 2 energetického zákona, konkrétně dle ust. § 30 odst. 2 písm. n) téhož zákona, správní orgán uvádí, že dle energetického zákona i dle novelizovaného energetického zákona vždy platilo a platí, že obchodník s elektřinou je povinen při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění volby nebo změny dodavatele elektřiny uvádět pravdivé a úplné informace a na žádost Úřadu předložit údaje a podklady sloužící k jejich ověření.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek dle novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy byla spáchána (tj. dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů i energetického zákona se za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona uloží pokuta do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Energetický zákon tedy za přestupky dle ust. 91 odst. 5 písm. d) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupků postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části „V. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Agresivní obchodní praktiky - výrok II. a III. tohoto rozhodnutí (zákon o ochraně spotřebitele)

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle zákona o ochraně spotřebitele (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přešupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přešupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přešupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přešupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přešupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přešupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přešupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přešupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání posuzovaných přešupků ve výrocích II. a III. tohoto rozhodnutí se použije právní úprava účinná v době spáchání přešupků, tj. právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přešupek dle zákona o odpovědnosti za přešupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přešupky účastníka řízení. Ve vztahu k přešupkům specifikovaným ve výroku II. a III. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že zákon o ochraně spotřebitele byl po spáchání vytykaných jednání účastníka řízení naposledy novelizován, a to zákonem č. 371/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 13. ledna 2018 (dále jen jako „novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele“).

Jak zákon o ochraně spotřebitele, tak i novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 24 odst. 1 písm. a)] porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik výrobcem, dovozcem, vývozcem, dodavatelem, prodávajícím nebo jiným podnikatelem. Samotná skutková podstata, tedy porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí (viz ust. § 4 odst. 4), je taktéž totožná s právní úpravou v novelizovaném zákoně o ochraně spotřebitele.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přešupky novelizovaného zákona o ochraně spotřebitele není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činů. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 ve vztahu k výroku II. a III. tohoto rozhodnutí).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů i dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 se za přestupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) týchž zákonů uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč.

Zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 tedy za přestupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupků specifikovaných ve výroku II. a III. tohoto rozhodnutí postupoval dle části druhé Hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části „V. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

IV. I. Obecný právní rámec

Nepravdivé informace v systému OTE – výrok I. tohoto rozhodnutí (energetický zákon)

Přestupku ve smyslu ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona se držitel licence na obchod s elektřinou dopustí tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 téhož zákona.

Dle ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona je obchodník s elektřinou povinen při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění volby nebo změny dodavatele elektřiny uvádět pravdivé a úplné informace a na žádost Úřadu předložit údaje a podklady sloužící k jejich ověření (v rámci tohoto správního řízení se pak správní orgán zaměřil na povinnost obchodníka s elektřinou uvádět pravdivé informace při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele elektřiny).

V dotčeném období, tj. rok 2016, postup při změně dodavatele elektřiny upravovala vyhláška č. 408/2015 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, ve znění účinném do 31. května 2017 (dále jen „Vyhláška o pravidlech trhu s elektřinou“).

Vyhláška o pravidlech trhu s elektřinou ve svém ust. § 33 odst. 1 stanoví, že podmínkou pro podání žádosti o změnu dodavatele je smlouva o dodávce elektřiny nebo smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny uzavřená mezi účastníkem trhu s elektřinou a novým dodavatelem.

V ust. § 36 odst. 2 uvedené vyhlášky je dále uvedeno, že stávající dodavatel může podat žádost o pozastavení procesu změny dodavatele do 18.00 hodin pátého pracovního dne ode dne předání informací podle § 33 odst. 6 uvedené vyhlášky, pokud k datu požadované účinnosti změny dodavatele nedošlo k ukončení smlouvy se stávajícím dodavatelem, jejímž předmětem je dodávka elektřiny, nebo pokud účastník trhu písemně projeví vůli proces změny dodavatele zastavit.

Dle ust. § 37 odst. 3 uvedené vyhlášky, podá-li stávající dodavatel žádost o pozastavení procesu změny dodavatele, avšak nový dodavatel na základě opětovného písemného vyjádření zákazníka, ze kterého je zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele, potvrdí v informačním systému operátora trhu žádost o změnu dodavatele, a to nejpozději do 14:00 hodin osmého pracovního dne ode dne předání informací podle § 33 odst. 6 uvedené vyhlášky, operátor trhu pokračuje v procesu změny dodavatele. V opačném případě operátor trhu proces změny dodavatele ukončí a neprodleně o této skutečnosti informuje stávajícího dodavatele, nového dodavatele, všechny dotčené subjekty zúčtování a provozovatele přenosové soustavy nebo příslušného provozovatele distribuční soustavy.

V souladu s ust. § 37 odst. 6 uvedené vyhlášky se pak změna dodavatele považuje za uskutečněnou k první obchodní hodině data účinnosti změny dodavatele.

Agresivní obchodní praktiky - výrok II. a III. tohoto rozhodnutí (zákon o ochraně spotřebitele)

Přestupku ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Dle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.

Dle ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele se nekalou obchodní praktikou rozumí zejména klamavé konání podle ust. § 5 nebo klamavé opomenutí podle ust. § 5a a agresivní obchodní praktika podle ust. § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona.

Dle písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud prodávající požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Z výkladu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele, který se dopustil jednání (tj. užití nekalé obchodní praktiky), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (tj. výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141118584 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti ode dne 22. července 2011, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi elektřinu, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dodávky elektřiny a související služby. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči odběratelům (a tedy i zákazníkům specifikovaným ve výroku II. a III. tohoto rozhodnutí) vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že zákazníci specifikovaní ve výrocih II. a III. tohoto rozhodnutí jsou nepodnikající fyzické osoby, které nejednaly v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Uvedené vyplývá i ze sjednané produktové řady (v obou případech „Home Aku“) a sazby (v obou případech „D25d“), jakož i z veřejně dostupného Administrativního registru ekonomických subjektů (ARES) vedeného Ministerstvem financí ČR a Živnostenského rejstříku vedeného Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, dle kterých pan [REDAKCE] ani pan [REDAKCE] nejsou (a ani v minulosti nebyli) vedeni jako podnikající fyzické osoby. Není tedy pochyb o tom, že zákazníci uvedení ve výrocih II. a III. tohoto rozhodnutí tak naplňují definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38 (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praxie), musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praxe zakázána dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praxích vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praxích“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praxe nese znaky některé z nekalých obchodních praxí uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praxe může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nesplňuje kritéria žádné ze zakázaných praxí uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praxe zakázána podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní obchodní praxi. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praxi, může posuzovat, zda předmětná obchodní praxe naplňuje znaky nekalé obchodní praxie podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.

Lze tedy dle závěrů výše uvedené judikatury obecně shrnout, že při určení, zda obchodní praxe představuje nekalou obchodní praxi, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praxe naplňuje znaky některé z nekalých obchodních praxí uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praxích (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praxe v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praxí vyjádřené v člácích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praxích a v ust. § 5,

ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praktika naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách.

IV. II. Právní posouzení skutků

Skutky účastníka řízení ve vztahu k informacím v systému OTE (výrok I.)

Ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že účastník řízení jako dodavatel měl uzavřenu Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny se společností EPK Trade v postavení zákazníka pro období celého roku 2015, kdy prostřednictvím dalšího zprostředkovatele (společnosti Energie pod kontrolou) pak byla dodávána elektřina do odběrných míst Městyse Višňové specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Účastník řízení citovanou smlouvu se společností EPK Trade vypověděl ke dni 30. listopadu 2015 a následně dle jeho slov uskutečňoval dodávku přímo do uvedených odběrných míst Městyse Višňové. Účastník řízení po dni 30. listopadu 2015 s Městysm Višňové ani s jinou společností jednající za Městys Višňové, ani jinou společností ve vztahu k dotčeným odběrným místům Městyse Višňové, neuzavřel smlouvu o dodávkách elektřiny ani žádnou jinou smlouvu. Pro období od 1. prosince 2015 a následující tedy neexistuje smlouva, na jejímž základě by byl účastník řízení oprávněn do odběrných míst Městyse Višňové specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí dodávat elektřinu.

Účastník řízení tedy ani ke dni 6. ledna 2016, kdy v případě 4 odběrných míst Městyse Višňové specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí podal v systému OTE žádost o změnu dodavatele elektřiny na účastníka řízení, neměl s Městysm Višňové (ani s jinou společností jednající za Městys Višňové, ani jinou společností ve vztahu k dotčeným odběrným místům Městyse Višňové) uzavřenu žádnou smlouvu, na jejímž základě by byl do těchto odběrných míst Městyse Višňové oprávněn uskutečňovat dodávky elektřiny.

Tím, že účastník řízení požádal v systému OTE o změnu dodavatele, uvedl ve smyslu ust. § 33 odst. 1 Vyhlášky o pravidlech trhu s elektřinou současně informaci, že mezi ním a zákazníkem Městysm Višňové byla uzavřena smlouva o dodávkách elektřiny. Tato informace účastníka řízení při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele elektřiny však nebyla pravdivá (jak bylo uvedeno výše), čímž účastník řízení jakožto držitel licence na obchod s elektřinou porušil ve všech čtyřech případech odběrných míst Městyse Višňové [výrok I. písm. a), c), e), g)] ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona.

Dále bylo zjištěno, že ve všech čtyřech případech odběrných míst Městyse Višňové stávající dodavatel (společnost Energie Pro) na podanou žádost o změnu dodavatele ze strany účastníka řízení požádal v systému OTE o pozastavení procesu změny dodavatele ve smyslu ust. § 36 odst. 2 Vyhlášky o pravidlech trhu s elektřinou. Na tyto žádosti o pozastavení procesu změny dodavatele reagoval účastník řízení ve všech čtyřech případech odběrných míst Městyse Višňové tak, že v systému OTE potvrdil své žádosti o změnu dodavatele. Tímto

úkonem účastník řízení ve smyslu ust. § 37 odst. 3 Vyhlášky o pravidlech trhu s elektřinou současně potvrdil, že disponuje opětovným písemným vyjádřením zákazníka, ze kterého je zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele.

Správní orgán tedy zjišťoval, zda účastník řízení v době, kdy v systému OTE svou žádost o změnu dodavatele v uvedených čtyřech odběrných místech potvrdil (tj. dne 9. ledna 2016 fakticky uvedl, že disponuje opětovným písemným vyjádřením zákazníka, ze kterého je zřejmé, že zákazník hodlá změnit dodavatele), skutečně disponoval takovým písemným vyjádřením zákazníka (a to přestože, jak již bylo uvedeno, se zákazníkem Městysy Višňové neměl ani uzavřenu smlouvu).

Obsahem spisu je vícero sdělení Městysy Višňové, které si svým obsahem odporují. Ze sdělení Městysy Višňové doručeného Úřadu dne 14. března 2018 vyplývá, že Městys Višňové s účastníkem řízení neuzavřel nikdy žádnou smlouvu. Z písemného potvrzení Městysy Višňové ze dne 22. února 2017 adresovaného účastníku řízení naopak vyplývá, že dodavatelem elektřiny v období od 21. ledna 2016 do 18. května 2016 měl být účastník řízení.

Co se týče písemného potvrzení, ve kterém Městys Višňové účastníku řízení sděluje potvrzení, že účastník řízení měl být jeho dodavatelem, pak je nutno uvést následující. Uvedené potvrzení je ze dne 22. února 2017, tj. bylo vystaveno více než rok poté, co účastník řízení v systému OTE zadal svou žádost (6. ledna 2016), kterou následně též potvrdil (9. ledna 2016). Účastník řízení tedy na základě citovaného potvrzení Městysy Višňové ze dne 22. února 2017 objektivně nemohl v systému OTE potvrdit již dne 9. ledna 2016 svou žádost o změnu dodavatele v uvedených čtyřech odběrných místech.

Přes výše uvedené správní orgán současně uvádí, že ani účinky písemného potvrzení Městysy Višňové ze dne 22. února 2017 nelze přeceňovat, jelikož toto písemné potvrzení je dle podkladů ve spise spíše reakcí na již dříve uplatněnou reklamaci vyúčtování Městysy Višňové a odpověď účastníka řízení ze dne 10. srpna 2016, kde účastník řízení uvádí, že si nový dodavatel (zřejmě myšlena společnost Energie Pro) o odběrná místa zažádal až k 19. květnu 2016, a proto „nemohl elektrickou energii dodávat od 11. 12. 2015, jak zmiňujete ve svém vyjádření“, a dále uvádí, že jelikož Městys Višňové elektřinu odebral, účastník řízení trvá na úhradě. Zřejmě právě v důsledku uvedeného dopisu Městysy Višňové následně uhradil předložené vyúčtování.

Nejenže Městys Višňové nemá přístup do systému OTE (a nemůže si tedy ověřit, kdo byl za uvedené období skutečně jeho dodavatelem), ale Městys Višňové měl do té doby vždy uzavřenu smlouvu pouze se zprostředkovatelem, kterému nadto udělil plnou moc, a proto nemusel reálně vědět, kdo je skutečně jeho dodavatelem (a toto si nebyl schopen ani ze systému OTE sám ověřit, resp. do té doby neměl ani důvod tyto skutečnosti zjišťovat). Po obdržení výše uvedené odpovědi účastníka řízení tedy mohl Městys Višňové objektivně dojít k závěru, že dodavatelem byl právě účastník řízení (třeba na základě uzavřené smlouvy přes zprostředkovatele). Z tohoto důvodu Městys Višňové účastníku řízení následně vyúčtování uhradil a poté i vystavil písemné potvrzení ze dne 22. února 2017 (kdy již měl veškeré závazky také uhrazeny).

Správní orgán současně uvádí, že písemným souhlasem Městysy Višňové (aniž by o jeho použitelnosti byly výše uvedené pochybnosti) rozhodně nelze ani nahradit smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny. Nadto v situaci, kdy v předaných

podkladech je vícero sdělení Městysu Višňové, které si svým obsahem odporují. Správní orgán má dále za to, že stěžící mohla být mezi účastníkem řízení a Městysem Višňové ke dni podání žádosti účastníka řízení o změnu dodavatele v systému operátora trhu (tj. ke dni 6. ledna 2016) uzavřena ústní smlouva o dodávkách elektřiny, aby účastník řízení měl právní titul k podání žádosti o změnu dodavatele v systému operátora trhu (ve smyslu znění následně sepsaného písemného potvrzení Městysu Višňové, že dodavatelem pro období od 21. ledna 2016 měl skutečně být účastník řízení). K tomuto závěru správní orgán vede skutečnost, že Městys Višňové reklamoval vyúčtování, tj. uvedl, že dodavatelem od 11. prosince 2015 měla být společnost Energie Pro, nikoli účastník řízení. Pokud by však mezi účastníkem řízení a Městysem Višňové měla být uzavřena ústní či jakákoli jiná smlouva (která však dosud nebyla ani jednou stranou správnímu orgánu doložena), Městys Višňové by nereklamoval vystavené vyúčtování s odůvodněním, že dodavatelem za uvedené období měla být zcela jiná společnost. Nadto, když Městys Višňové i v podání doručeném Úřadu dne 14. března 2018 potvrdil, že s účastníkem řízení nikdy žádnou smlouvu neuzavřel. Písemné potvrzení Městysu Višňové ze dne 22. února 2017 je rozporné s těmito dalšími vyjádřeními Městysu Višňové a dle názoru správního orgánu je spíše reakcí na vyjádření účastníka řízení k uplatněné reklamaci vyúčtování, jak již bylo popsáno výše.

K námitce účastníka řízení, že společnost Energie Pro v měsíci listopadu a prosinci 2015 nebyla registrovaná jako subjekt zúčtování a dále do listopadu 2015 vůbec nebyla vedená u operátora trhu v seznamu dodavatelů elektřiny, kteří dodávají do více než sta odběrných míst zákazníků, správní orgán uvádí, že tato skutečnost není předmětem tohoto správního řízení a ani tato skutečnost by účastníku řízení neumožňovala jednat v rozporu se zákonem. Bez ohledu na výše uvedené je třeba uvést, že účastník řízení toto své tvrzení ani nikterak nedoložil.

Účastník řízení tedy Úřadu nepředložil žádnou smlouvu o dodávkách elektřiny, jejímiž smluvními stranami by byl účastník řízení (v postavení dodavatele) a Městys Višňové (v postavení zákazníka) nejméně pro období dodávky od 21. ledna 2016 do 18. května 2016 (kdy byl účastník řízení pro uvedená odběrná místa v systému OTE veden jako dodavatel na základě jeho žádosti ze dne 6. ledna 2016, kterou potvrdil v systému OTE dne 9. ledna 2016), resp. ani žádnou jinou smlouvu uzavřenou třeba zplnomocněným zástupcem za kteroukoli z výše uvedených stran pro dotčená odběrná místa. S ohledem na tyto skutečnosti a vše výše uvedené tedy správní orgán dospěl k závěru, že informace účastníka řízení (jakožto držitele licence na obchod s elektřinou) zadaná dne 6. ledna 2016 do systému OTE (tedy informace při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele elektřiny), že má s Městysem Višňové uzavřenu smlouvu o dodávkách elektřiny, když podal v systému OTE žádost o změnu dodavatele v odběrných místech Městysu Višňové, byla nepravdivá, čímž ve všech čtyřech případech odběrných míst Městysu Višňové [výrok I. písm. a), c), e), g)] účastník řízení postupoval v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona.

Účastník řízení současně Úřadu nepředložil žádné relevantní písemné potvrzení Městysu Višňové, ze kterého by bylo zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele elektřiny (které by účastník řízení měl k dispozici již dne 9. ledna 2016), přesto účastník řízení (jakožto držitel licence na obchod s elektřinou) dne 9. ledna 2016 potvrdil v informačním systému OTE své žádosti o změnu dodavatele v odběrných místech Městysu Višňové, resp. uvedl, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka Městysu Višňové, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá v odběrných místech Městysu Višňové změnit

dodavatele, kdy tato informace s ohledem na vše výše uvedené nebyla pravdivá, čímž ve všech čtyřech případech odběrných míst Městysse Višňové [výrok I. písm. b), d), f), h)] účastník řízení postupoval v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona.

Skutek účastníka řízení vůči panu [REDAKCE] (výrok II.)

Ve správním řízení bylo zjištěno, že účastník řízení měl uzavřenu Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny se společností EPK Trade v postavení zákazníka pro období celého roku 2015, kdy prostřednictvím dalšího zprostředkovatele (společnosti Energie pod kontrolou) pak byla dodávána elektřina do odběrného místa pana [REDAKCE].

Účastník řízení uvedenou smlouvu se společností EPK Trade vypověděl ke dni 30. listopadu 2015. Účastník řízení po dni 30. listopadu 2015 s panem [REDAKCE] ani jinou osobou jednajícím za pana [REDAKCE] ve vztahu k dotčenému odběrnému místu pana [REDAKCE], neuzavřel smlouvu o dodávkách elektřiny ani žádnou jinou smlouvu. Pro období od 1. prosince 2015 a následující tedy neexistuje smlouva, na jejímž základě by byl účastník řízení oprávněn do odběrného místa pana [REDAKCE] specifikovaného ve výroku II. tohoto rozhodnutí dodávat elektřinu. Nedošlo tedy ke sjednání takového smluvního vztahu, ve kterém by obě smluvní strany projevily svou vůli a závazek v dodávce elektřiny do vymezeného odběrného místa na straně jedné a v zaplacení za tyto služby na straně druhé.

I přes to, že účastník řízení neměl s panem [REDAKCE], jakožto spotřebitelem, uzavřenu smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny, dodával účastník řízení panu [REDAKCE] i po 1. prosinci 2015 elektřinu, a to bez jakékoli žádosti pana [REDAKCE], resp. zcela bez jeho vědomí.

Přestože následně došlo na základě žádosti nového dodavatele v informačním systému OTE ke změně dodavatele (od 11. prosince 2015 do 22. prosince 2015 byla jako dodavatel elektřiny pro dotčené odběrné místo vedena společnost Energie Pro), účastník řízení, aniž by měl s panem [REDAKCE] uzavřenu smlouvu o dodávkách elektřiny, podal dne 8. prosince 2015 v systému OTE žádost o změnu dodavatele (na účastníka řízení), ke které následně také došlo, kdy účastník řízení byl pro odběrné místo pana [REDAKCE] veden jako dodavatel elektřiny od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015. Účastník řízení tedy, aniž by měl s panem [REDAKCE] uzavřenu smlouvu, nejenže byl v systému OTE od 1. prosince 2015 veden jako dodavatel elektřiny a elektřinu do odběrného místa pana [REDAKCE] skutečně dodával, ale i v období, kdy již pro odběrné místo pana [REDAKCE] byl v systému OTE uveden dodavatel nový a tento mu dodával elektřinu, účastník řízení (bez jakékoli smlouvy či žádosti pana [REDAKCE] podal v systému OTE žádost o změnu dodavatele ohledně odběrného místa pana [REDAKCE] na svou osobu.

Účastník řízení tedy do odběrného místa pana [REDAKCE] dodával elektřinu (resp. sdružené služby dodávky elektřiny), a to (i) v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a (ii) v období od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015, aniž by měl s daným spotřebitelem uzavřenu příslušnou smlouvu (právní titul) či aniž by si tyto služby daný zákazník u účastníka řízení objednal.

Účastník řízení následně vystavil panu [REDAKCE] vyúčtování za dodávky elektřiny pro výše uvedená období prosince roku 2015, čímž po něm požadoval úhradu sdružených služeb dodávky elektřiny, které si však daný zákazník u účastníka řízení neobjednal.

K námitce účastníka řízení, že jednal jako nepřikázaný jednatel, správní orgán uvádí, že v dané věci dle jeho názoru nemohly být naplněny podmínky nepřikázaného jednání, jelikož účastník řízení nemohl předpokládat souhlas pana [REDAKCE] se svým vmísením se do jeho záležitostí, a zároveň zjevně nešlo o situaci, kdy by účastník řízení nebyl schopen z důvodu naléhavosti opatřit si od pana [REDAKCE] souhlas s takovým jednáním, když správnímu orgánu není zřejmé (a toto neplatí ani z podkladů ze spisu), jaká konkrétní škoda panu [REDAKCE] hrozila tak bezprostředně, že by ji snad účastník řízení musel odvracet právě takovým způsobem (zcela bez vědomí pana [REDAKCE]).

Účastník řízení již delší dobu věděl o tom, že společnost EPK Trade neplní své závazky ze smlouvy a že tak hrozí přerušení dodávky elektřiny (to je patrně přinejmenším z výše celkového dluhu společnosti EPK Trade u účastníka řízení a žalované částky). Účastník řízení měl tedy dostatek času řešit celou situaci přímo s panem [REDAKCE], který byl jako skutečný majitel odběrného místa účastníka řízení znám, přičemž se mu nabízel dostatek jiných vhodnějších možností před tím, než aby přistoupil k aplikaci institutu nutného nepřikázaného jednání podle ust. § 3007 občanského zákoníku. V této souvislosti ovšem účastník řízení nevyvinul směrem k panu [REDAKCE] žádnou aktivitu, ačkoli mu nic nebránilo v tom, aby jej upozornil na skutečnost, že společnost EPK Trade zálohové platby za elektřinu nehradí.

Takto účastník řízení pana [REDAKCE] předem neupozornil, že se vůči společnosti EPK Trade chystá přistoupit k přerušení dodávky elektřiny, a že se mu v důsledku toho chystá dodávat elektřinu v průběhu měsíce prosince 2015 přímo, bez zprostředkovatele. V opačném případě by si totiž mohl pan [REDAKCE] svobodně a zároveň poměrně snadno a rychle, sjednat dodávku elektřiny od kteréhokoliv jiného dodavatele a provést změnu dodavatele, čímž by vzniklou situaci vyřešil i bez údajně hrozící škody. Správní orgán tudíž argumentaci účastníka řízení, že jednal jako nepřikázaný jednatel, vnímá jako ex post účelově vytvořenou, tudíž argumentačně zpochybnitelnou.

Správní orgán dále k námitkám účastníka řízení ohledně možnosti přerušení dodávek elektřiny přímo panu [REDAKCE] (což účastník řízení neučinil) uvádí následující. Pro pana [REDAKCE] byla subjektem, který mu zajišťoval dodávky elektřiny, společnost EPK Trade, jež mu poskytovala elektřinu, kterou předtím sama odebrala od účastníka řízení. V režimu energetického zákona tedy právně vystupovala jako zákazník v odběrném místě pana [REDAKCE] společnost EPK Trade a pan [REDAKCE] jako skutečný uživatel odběrného místa vlastně právně dodavatele neměl (neměl uzavřen příslušný závazkový vztah), neboť smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne 8. prosince 2014, na jejímž základě docházelo k dodávkám elektřiny do jeho odběrného místa, byla uzavřena pouze mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade. Pan [REDAKCE] byl tedy faktickým příjemcem dodávek, když se jednalo o velmi nestandardní uspořádání právních vztahů z hlediska právní úpravy dodávek elektřiny, nicméně nestandardnosti tohoto způsobu zajištění dodávek si musel být vědom i účastník řízení.

S ohledem na to tedy nelze akceptovat ani argumentaci účastníka řízení, v níž poukazuje na ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona, který opravňuje obchodníka s elektřinou ukončit nebo přerušit dodávku elektřiny zákazníkům při neoprávněném odběru elektřiny podle ust. § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona, z čehož pak dovozuje, že pokud dodával elektřinu přímo do odběrného místa pana [REDAKCE] v situaci, kdy sám přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, odvracel tím škodu přímo hrozící panu [REDAKCE]. Otázka přerušení dodávky elektřiny společností EPK Trade

je pochybná, neboť tato žádnou elektřinu sama nespotřebovávala a nikdy tak nebyla zákazníkem účastníka řízení ve smyslu energetického zákona, když přerušení dodávky elektřiny podle ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona připadá v úvahu pouze ve vztahu k zákazníkům, nikoli ve vztahu k jiným účastníkům trhu s elektřinou. Na druhou stranu by nastala situace vycházející z neplnění platebních povinností společnosti EPK Trade představovala neoprávněný odběr ve smyslu ust. § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Jestliže ale účastník řízení věděl o tom, že zákazníkem je ve skutečnosti jiný subjekt než společnost EPK Trade, měl si být vědom možnosti (resp. nutnosti) sjednání smluvního vztahu dodávky elektřiny se zákazníkem a nikoliv začít s realizací dodávek přímo panu [REDAKCE] bez jakéhokoliv právního důvodu. Nemohlo se tak jednat o účastníkem řízení tvrzenou formu nepřikázaného jednání. Fakticky navíc došlo i ke smluvně nepodložené změně v systému OTE, neboť čl. IX odst. 3 smlouvy ze dne 8. prosince 2014, týkající se přepisu odběrného místa v případě neplnění závazku, je ujednáním pouze mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade bez účinnosti vůči zákazníkovi panu [REDAKCE]. Nehledě na skutečnost, že i podle uvedeného ustanovení smlouvy měl účastník řízení „vůči zákazníkovi povinnost písemně upozornit na skutečnost využití ustanovení tohoto odstavce“, což také neučinil. Pokud by v takovém případě Úřad připustil možnost uplatnění institutu nepřikázaného jednání, znamenalo by to popření základních principů ochrany spotřebitelů, kdy konkrétně pan [REDAKCE] v rozhodné době neměl sjednat žádnou smlouvu o dodávkách elektřiny a sjednat si ji svobodně nemohl.

Správní orgán dospěl k závěru, že výše popsané jednání účastníka řízení vůči panu [REDAKCE], tzn. požadování platby za sdružené služby dodávky elektřiny po uvedeném zákazníkovi, které mu účastník řízení dodal, ačkoli si je daný zákazník neobjednal, jsou obchodními praktikami vůči spotřebitelům ve smyslu ust. článku 2 písm. d) směrnice o nekalých obchodních praktikách, neboť se jedná o jednání ze strany obchodníka přímo související s prodejem a dodáním produktů spotřebitelům.

Správní orgán dle závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, a ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, přistoupil ke zjišťování, zda jsou tyto popsané obchodní praktiky zakázané dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice o nekalých obchodních praktikách. Nejprve vyhodnocoval, zda uvedené obchodní praktiky nesou znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele.

Podle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele je nekalou obchodní praktikou za všech okolností praktika uvedená v příloze č. 1 a příloze č. 2 k tomuto zákonu. Dle písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud podnikatel požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Vzhledem k tomu, že bylo v rámci správního řízení prokázáno, že účastník řízení v postavení prodávajícího požadoval po panu [REDAKCE] v postavení spotřebitele platbu za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu dodal, ačkoli si je uvedený zákazník neobjednal (tedy i přes to, že uvedený spotřebitel s účastníkem řízení neuzavřel žádnou smlouvu a ani od něj nepožadoval žádné služby, což účastník řízení nerespektoval), dospěl správní orgán k závěru, že popsaná obchodní praktika účastníka řízení naplňují znaky agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele,

ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k těmto zákonům. S odkazem na výše citované rozsudky Nejvyššího správního soudu správní orgán uvádí, že pro toto posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětné praktiky mohou narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci, a proto se správní orgán tímto posouzením nezabýval.

Jelikož správní orgán dospěl k závěru, že se jedná o agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k těmto zákonům, nezabýval se již tím, zda popsané obchodní praktiky jsou také zakázané dle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele či zda naplňují znaky nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 odst. 1 těmto zákonům.

Dále správní orgán konstatuje, že uvedená agresivní obchodní praktika byla účastníkem řízení užitá před rozhodnutím ohledně koupě, neboť zákazník s účastníkem řízení přímo neměl nikdy uzavřenu žádnou smlouvu o dodávkách elektřiny (původní smlouvu měl zákazník uzavřenu se zprostředkovatelem) a účastník řízení uvedeného zákazníka v době užití agresivní obchodní praktiky nebo před jejím užitím neoslovil sám ani s návrhem na uzavření smlouvy. Účastník řízení i přes absenci souhlasu pana [REDAKCE] s uzavřením smlouvy, resp. zcela bez jeho vědomí, započal s dodávkami elektřiny do odběrného místa pana [REDAKCE] (mimo jiné podal též dne 8. prosince 2015 žádost v informačním systému OTE, přestože nový dodavatel si již o odběrné místo pana [REDAKCE] v systému OTE požádal), kdy následně účastník řízení uvedenému zákazníkovi dodával elektřinu po dobu necelého měsíce prosince roku 2015 a požadoval po něm za tyto nevyžádané služby úhradu.

Co se týče doby, po kterou účastník řízení poskytoval panu [REDAKCE] sdružené služby dodávky elektřiny, aniž by si je u něj objednal, a za něž následně požadoval úhradu, tak je nesporné, že účastník řízení nevyžádané dodávky elektřiny (resp. sdružené služby dodávek elektřiny bez uzavřené smlouvy či objednávky) poskytoval v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015, jak vyplývá z informačního systému OTE. Tato skutečnost vyplývá též z vystaveného vyúčtování účastníkem řízení.

Správní orgán tedy uzavírá, že účastník řízení jakožto prodávající (obchodník s elektřinou) užil před rozhodnutím ohledně koupě zákazníka pana [REDAKCE] resp. ohledně uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, vůči němu jako spotřebiteli agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k těmto zákonům, čímž porušil zákaz užití nekalých obchodních praktik stanovený ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele.

Na výše uvedeném závěru nic nemění ani tvrzení účastníka řízení, že smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny společnost Energie Pro jsou dle názoru účastníka řízení neplatné (ať už s ohledem na jejich znění, na znění předložených obchodních podmínek, oprávnění je uzavřít či uzavření více smluv pro jedno plnění, kdy smlouva s pozdějším datem účinnosti byla uzavřena dříve než smlouva s dřívějším datem účinnosti). Zda uvedené smlouvy jsou či nejsou platnými právními úkony, není relevantní pro posouzení jednání účastníka řízení, jež je mu v nyní vedeném správním řízení vytýkáno. Správní orgán uvádí, že ani pokud by byl přijat závěr, že smlouvy nového dodavatele pana [REDAKCE] nejsou platnými právními úkony (což tímto správní orgán nekonstatuje), nezakládalo to v rozhodné době právo účastníka řízení jednat protiprávně, tj. dodávat panu [REDAKCE] služby, které si on sám neobjednal, a požadovat po něm úhradu těchto služeb.

Správní orgán poznamenává, že i pokud by neexistovala žádná smlouva uzavřená pro odběrné místo s jiným dodavatelem, neopravňovalo to účastníka řízení jednat postupem protizákonným (popsaným ve výroku II. tohoto rozhodnutí). I v případě, kdy by pan [REDAKCE] neměl uzavřenu žádnou smlouvu s jiným dodavatelem od 1. prosince 2015, měl účastník řízení respektovat zákonné podmínky, které je nutno splnit pro změnu dodavatele, resp. pro možnost poskytovat dodávky elektřiny do odběrného místa přímo panu [REDAKCE]. Pokud by totiž cílem účastníka řízení opravdu byla ochrana zákazníků, resp. v konkrétním případě přímo pana [REDAKCE], měl jej (jak již bylo uvedeno) předem informovat o svém úmyslu vypovědět společnosti EPK Trade smlouvu a důsledcích z toho pro něj plynoucích a nechat jej svobodně zvolit si svého dodavatele elektřiny – třeba přímo osobu účastníka řízení (tj. uzavřít smlouvu s panem [REDAKCE]).

K námitce účastníka řízení, že faktura byla vystavena v důsledku administrativní chyby, správní orgán konstatuje, že s ohledem na objektivní odpovědnost účastníka řízení jej ani tato skutečnost nemůže zbavit delikttní odpovědnosti za posuzovaný přestupek. K této skutečnosti by mohlo být případné přihlédnuto pouze jako k polehčující okolnosti.

Rovněž k námitce účastníka řízení, že vystavená faktura byla stornována, tudíž se dle jeho názoru nemohl dopustit vytýkané agresivní obchodní praktiky, a to právě s ohledem na absenci požadování platby za dodávku elektřiny, správní orgán uvádí, že již samotné vystavení faktury (nadto kdy je zcela zřejmé, že tato se dostala do sféry zákazníka) je dostatečné k naplnění skutkové podstaty vytýkaného přestupku (zejména v případě, kdy faktura byla stornována zřejmě až na základě mailu zákazníka a až téměř měsíc po jejím vystavení). Ostatní následné skutečnosti (storno faktury) mohou být považovány maximálně za polehčující okolnosti.

K námitkám účastníka řízení, že adresa bydliště pana [REDAKCE] je shodná s adresou paní [REDAKCE] (z jejíž e-mailové adresy přicházely účastníku řízení maily) – zaměstnankyně společnosti EPK Trade a posléze společnosti Energie Pro, a že paní [REDAKCE] byla rovněž asistentkou pana [REDAKCE], a dále námitkám že pana [REDAKCE] zastupuje stejná právní zástupkyně, která zastupuje společnost Energie Pro, čímž účastník řízení dovozuje propojení mezi panem [REDAKCE], skupinou EPK a společností Energie Pro, jakož i účelovost podávání návrhů s cílem poškodit účastníka řízení (kdy dle názoru účastníka řízení nelze z těchto důvodů panu [REDAKCE] přiznat ochranu spotřebitele), správní orgán uvádí následující.

Pro závěr o tom, zda účastník řízení spáchal přestupek užitím agresivní obchodní praktiky vůči zákazníkovi v postavení spotřebitele, nemůže být rozhodné, s kým se uvedený zákazník zná nebo kdo tohoto zákazníka následně zastupuje. Ani případná propojenost zástupce zákazníka a jiného dodavatele elektřiny totiž nic nemění na skutečnosti, že zákazník v rozhodné době měl a stále má postavení spotřebitele, tj. fyzické osoby nepodnikající. Pokud účastník řízení dovozuje, že účelem podání podnětu nebylo uspokojování výhradně vlastní soukromé potřeby zákazníka, pak k tomuto správní orgán uvádí, že je rozhodné postavení zákazníka v rozhodné době, tj. době specifikované ve výroku II. tohoto rozhodnutí. „Soukromou potřebu“ lze pak spatřovat zejména v tom, aby bylo postaveno na jisto, zda jednání účastníka řízení je či není v souladu s právem, pokud není, aby k takovému jednání nedocházelo opakovaně, event. aby zákazník nebyl povinen k platbě za služby, které si neobjednal. Správní orgán poznamenává, že výkladem účastníka řízení by bylo možné dospět k závěru, že i pokud by se zákazník poté, co vůči němu byla užita agresivní obchodní praktika ze strany dodavatele, nechal zastoupit jakýmkoli advokátem k podání podnětu k zahájení sankčního správního řízení, mohlo by se jednat o podnikatelskou činnost

(jelikož činností advokáta by také nebyla pouze „vlastní soukromá potřeba zákazníka“, ale advokát by jednal za účelem zisku ze zastupování zákazníka). Správní orgán pro úplnost uvádí, že není ani podstatné, jaký je účel podání podnětu k zahájení sankčního řízení správního, když nadto nyní vedené správní řízení je zahájeno z moci úřední, ale podstatné je samotné jednání účastníka řízení v době uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Ve vztahu k námitkám účastníka řízení ohledně vydané tiskové zprávy Úřadu, správní orgán uvádí, že skutečnost, že účastník řízení nepřerušil dodávky elektřiny – což by v konečném důsledku vedlo k přerušení dodávek do koncových odběrných míst (mimo jiné i pana ██████████), jejichž vlastníci měli sjednanu smlouvu se společností EPK Trade, může být vyhodnocena nejvýše jako polehčující okolnost. Správní orgán uvádí, že Úřadu zřejmě v době vydání uvedené tiskové zprávy (necelé dva měsíce od doby ukončení smlouvy mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade) nebyly známy veškeré okolnosti případu. Pokud by totiž účastník řízení chtěl skutečně postupovat tak, aby chránil především zájmy konečných odběratelů (kteří měli sjednan smluvní vztah se zprostředkovatelem – společností EPK Trade), upozornil by je na možnost přerušení dodávky elektřiny předem (s ohledem na výši dluhu společnosti EPK Trade u účastníka řízení totiž účastník řízení muselo být známo, že uvedená společnost již delší dobu nehradí sjednané zálohy a že se účastník řízení z tohoto důvodu chystá přistoupit k přerušení dodávky elektřiny) tak, aby si byli schopni zajistit dodávky elektřiny u jiného dodavatele či sjednat smlouvu přímo s účastníkem řízení.

S ohledem na výše uvedené považuje správní orgán výše uvedené námitky účastníka řízení za nedůvodné.

Skutek účastníka řízení vůči panu ██████████ (výrok III.)

Ve správním řízení bylo zjištěno, že účastník řízení měl uzavřenu Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny se společností EPK Trade v postavení zákazníka pro období celého roku 2015, kdy prostřednictvím dalšího zprostředkovatele (společnosti Energie pod kontrolou) pak byla dodávána elektřina do odběrného místa pana ██████████.

Účastník řízení citovanou smlouvu se společností EPK Trade vypověděl ke dni 30. listopadu 2015. Účastník řízení po dni 30. listopadu 2015 s panem ██████████ ani jinou osobou jednajícím za pana ██████████ ve vztahu k dotčenému odběrnému místu pana ██████████, neuzavřel smlouvu o dodávkách elektřiny ani žádnou jinou smlouvu. Pro období od 1. prosince 2015 a následující tedy neexistuje smlouva, na jejímž základě by byl účastník řízení oprávněn do odběrného místa pana ██████████ specifikovaného ve výroku III. tohoto rozhodnutí dodávat elektřinu. Nedošlo tedy ke sjednání takového smluvního vztahu, ve kterém by obě smluvní strany projevil svou vůli a závazek v dodávce elektřiny do vymezeného odběrného místa na straně jedné a v zaplacení za tyto služby na straně druhé.

I přes to, že účastník řízení neměl s panem ██████████, jakožto spotřebitelem, uzavřenu smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny, dodával účastník řízení panu ██████████ i po 1. prosinci 2015 elektřinu, a to bez jakékoli žádosti pana ██████████, resp. jeho vědomí.

Přestože následně došlo na základě žádosti nového dodavatele v informačním systému OTE ke změně dodavatele (od 11. prosince 2015 do 20. prosince 2015 byla jako dodavatel elektřiny pro dotčené odběrné místo vedena společnost Energie Pro), účastník řízení, aniž by měl s panem ██████████ uzavřenu smlouvu o dodávkách elektřiny, podal dne 4. prosince 2015 v systému OTE žádost o změnu dodavatele (na účastníka řízení),

ke které následně také došlo, kdy účastník řízení byl pro odběrné místo pana [REDAKCE] veden jako dodavatel elektřiny od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015. Účastník řízení tedy, aniž by měl s panem [REDAKCE] uzavřenu smlouvu, nejenže byl v systému OTE od 1. prosince 2015 veden jako dodavatel elektřiny a elektřinu do odběrného místa pana [REDAKCE] skutečně dodával, ale i v období, kdy již pro odběrné místo pana [REDAKCE] byl v systému OTE uveden dodavatel nový a tento mu dodával elektřinu, účastník řízení (bez jakékoli smlouvy či žádosti pana [REDAKCE]) podal v systému OTE žádost o změnu dodavatele ohledně odběrného místa pana [REDAKCE] na svou osobu.

Účastník řízení tedy do odběrného místa pana [REDAKCE] dodával elektřinu (resp. sdružené služby dodávky elektřiny), a to (i) v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a (ii) v období od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015, aniž by měl s daným spotřebitelem uzavřenu příslušnou smlouvu (právní titul) či aniž by si tyto služby daný zákazník u účastníka řízení objednal.

Účastník řízení následně vystavil panu [REDAKCE] vyúčtování za dodávky elektřiny pro výše uvedená období prosince roku 2015, čímž po něm požadoval úhradu sdružených služeb dodávky elektřiny, které si však daný zákazník u účastníka řízení neobjednal.

K námitce účastníka řízení, že jednal jako nepřikázaný jednatel, správní orgán shodně jako v případě porušení specifikovaného ve výroku II. tohoto rozhodnutí uvádí, že v dané věci dle jeho názoru nemohly být naplněny podmínky nepřikázaného jednání, jelikož účastník řízení nemohl předpokládat souhlas pana [REDAKCE] se svým vmísením se do jeho záležitostí, a zároveň zjevně nešlo o situaci, kdy by účastník řízení nebyl schopen z důvodu naléhavosti opatřit si od pana [REDAKCE] souhlas s takovým jednáním, když správnímu orgánu není zřejmé (a toto neplyne ani z podkladů ze spisu), jaká konkrétní škoda panu [REDAKCE] hrozila tak bezprostředně, že by ji snad účastník řízení musel odvracet právě takovým způsobem (zcela bez vědomí pana [REDAKCE]).

Účastník řízení již delší dobu věděl o tom, že společnost EPK Trade neplní své závazky ze smlouvy a že tak hrozí přerušení dodávky elektřiny (to je patrné přinejmenším z výše celkového dluhu společnosti EPK Trade u účastníka řízení a žalované částky). Účastník řízení měl tedy dostatek času řešit celou situaci přímo s panem [REDAKCE], který byl jako skutečný majitel odběrného místa účastníku řízení znám, přičemž se mu nabízel dostatek jiných vhodnějších možností před tím, než aby přistoupil k aplikaci institutu nutného nepřikázaného jednání podle ust. § 3007 občanského zákoníku. V této souvislosti ovšem účastník řízení nevyvinul směrem k panu [REDAKCE] žádnou aktivitu, ačkoli mu nic nebránilo v tom, aby jej upozornil na skutečnost, že společnost EPK Trade zálohové platby za elektřinu nehradí.

Takto účastník řízení pana [REDAKCE] předem neupozornil, že se vůči společnosti EPK Trade chystá přistoupit k přerušení dodávky elektřiny, a že se mu v důsledku toho chystá dodávat elektřinu v průběhu měsíce prosince 2015 přímo, bez zprostředkovatele. V opačném případě by si totiž mohl pan [REDAKCE] svobodně a zároveň poměrně snadno a rychle, sjednat dodávku elektřiny od kteréhokoliv jiného dodavatele a provést změnu dodavatele, čímž by vzniklou situaci vyřešil i bez údajně hrozící škody. Správní orgán tudíž argumentaci účastníka řízení, že jednal jako nepřikázaný jednatel, vnímá jako ex post účelově vytvořenou, tudíž argumentačně zpochybnitelnou.

Správní orgán dále k námitkám účastníka řízení ohledně možnosti přerušení dodávek elektřiny přímo panu [REDAKCE] (což účastník řízení neučinil) uvádí následující. Pro pana [REDAKCE] byla subjektem, který mu zajišťoval dodávky elektřiny, společnost EPK Trade jež mu poskytovala elektřinu, kterou předtím sama odebrala od účastníka řízení. V režimu energetického zákona tedy právně vystupovala jako zákazník v odběrném místě pana [REDAKCE] společnost EPK Trade a pan [REDAKCE] jako skutečný uživatel odběrného místa vlastně právně dodavatele neměl (neměl uzavřen příslušný závazkový vztah), neboť smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN ze dne 8. prosince 2014, na jejímž základě docházelo k dodávkám elektřiny do jeho odběrného místa, byla uzavřena pouze mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade. Pan [REDAKCE] byl tedy faktickým příjemcem dodávek, když se jednalo o velmi nestandardní uspořádání právních vztahů z hlediska právní úpravy dodávek elektřiny, nicméně nestandardnosti tohoto způsobu zajištění dodávek si musel být vědom i účastník řízení.

S ohledem na to tedy nelze akceptovat ani námitky účastníka řízení, že pokud dodával elektřinu přímo do odběrného místa pana [REDAKCE] a v situaci, kdy sám přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade, odvracel tím škodu přímo hrozící panu [REDAKCE]. Otázka přerušení dodávky elektřiny společnosti EPK Trade je pochybná, neboť tato žádnou elektřinu sama nespotřebovávala a nikdy tak nebyla zákazníkem účastníka řízení ve smyslu energetického zákona. Nastalá situace vycházející z neplnění platebních povinností společnosti EPK Trade by mohla představovat neoprávněný odběr ve smyslu ust. § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Jestliže ale účastník řízení věděl o tom, že zákazníkem je ve skutečnosti jiný subjekt než společnost EPK Trade, měl si být vědom možnosti (resp. nutnosti) sjednání smluvního vztahu dodávky elektřiny se zákazníkem a nikoliv začít s realizací dodávek přímo panu [REDAKCE] bez jakéhokoliv právního důvodu. Nemohlo se tak jednat o účastníkem řízení tvrzenou formu nepřikázaného jednatelství.

K námitce účastníka řízení v dané věci využil práva dle čl. IX odst. 3 smlouvy ze dne 8. prosince 2014, správní orgán uvádí, že naopak došlo ke smluvně nepodložené změně v systému OTE, neboť čl. IX odst. 3 smlouvy ze dne 8. prosince 2014, týkající se přepisu odběrného místa v případě neplnění závazku, je ujednáním pouze mezi účastníkem řízení a společností EPK Trade bez účinnosti vůči zákazníkovi panu [REDAKCE]. Nehledě na skutečnost, že i podle uvedeného ustanovení smlouvy měl účastník řízení „vůči zákazníkovi povinnost písemně upozornit na skutečnost využití ustanovení tohoto odstavce“, což také neučinil. Pokud by v takovém případě Úřad připustil možnost uplatnění institutu nepřikázaného jednatelství, znamenalo by to popření základních principů ochrany spotřebitelů, kdy konkrétně pan [REDAKCE] v rozhodné době neměl sjednanu žádnou smlouvu o dodávkách elektřiny a sjednat si ji svobodně nemohl.

K námitce účastníka řízení, že tento vyúčtoval pouze vynaložené náklady, bez jakéhokoliv vlastního zisku, správní orgán uvádí, že tato námitka není důvodná, když účastník řízení nebyl vůbec do odběrného místa v době specifikované ve výroku III. tohoto rozhodnutí dodávat elektřinu, z tohoto důvodu nebyl ani oprávněn dodávky elektřiny (které dodal, ačkoli si jej daný spotřebitel neobjednal) vyúčtovat. Obdobně lze argumentovat ke sdělení účastníka řízení, že výše nákladů vychází z ceny dodávky elektřiny na energetické burze PXE k 27. listopadu 2015. Je totiž nerozhodné, jakým způsobem při výpočtu ceny za dodávky elektřiny účastník řízení postupoval, když předně elektřinu neměl do odběrného místa vůbec dodat (ani ji tedy vyúčtovat).

K námitce účastníka řízení, že rozhodnutí o dodávce elektřiny v prosinci roku 2015 do odběrného místa pana ██████ nebylo podnikatelským rozhodnutím účastníka řízení, motivovaným ekonomickým ziskem, nýbrž rozhodnutím, kterým v souladu s generální prevenční povinností ve smyslu ust. § 2900 občanského zákoníku účastník řízení zabránil škodě, správní orgán uvádí následující. Jak již bylo popsáno výše, pokud by účastník řízení skutečně chtěl předejít škodě, zcela jistě by pana ██████ nejprve upozornil na skutečnost, že společnost EPK Trade zálohové platby za elektřinu nehradí a že se účastník řízení chystá přistoupit k přerušení dodávky elektřiny společnosti EPK Trade, čímž by zcela jistě zabránil dle účastníka řízení hrozící škodě, tj. přerušení dodávky elektřiny přímo do odběrného místa pana ██████, jelikož tento by si poměrně snadno a rychle mohl sjednat dodávku elektřiny od kteréhokoliv jiného dodavatele, event. přímo u účastníka řízení. Pokud však účastník řízení jednal tak, že ukončil smlouvu zprostředkovateli, tj. společnosti EPK Trade, a zahájil sám dodávku elektřiny přímo do odběrného místa pana ██████, aniž by o tom informoval přímo vlastníka odběrného místa – pana ██████, nelze tomuto jednání přiznat ochrany ve smyslu znění citovaného ustanovení, resp. posoudit jednání účastníka řízení spočívající v zahájení dodávek přímo do odběrného místa pana ██████ bez jeho souhlasu a vědomí jakožto plnění své povinnosti předcházet škodám. Nelze tedy souhlasit ani s námitkou účastníka řízení, že tento nejednal v rámci své podnikatelské činnosti, když záměrem jednání účastníka řízení mělo být spíše udržení si co největšího počtu zákazníků, nikoli zabránění přerušení dodávek těmto zákazníkům. Pokud tedy účastník řízení nejednal jako tzv. nepřikázaný jednatel, ani nezabraňoval vzniku škody, jednal v rámci své podnikatelské činnosti.

Pro závěr o tom, zda účastník řízení spáchal přestupek užitím agresivní obchodní praktiky vůči zákazníkovi v postavení spotřebitele, nemůže být rozhodné, s kým se uvedený zákazník zná nebo kdo tohoto zákazníka následně zastupuje. Ani případná propojenost zástupce zákazníka a jiného dodavatele elektřiny totiž nic nemění na skutečnosti, že zákazník v rozhodné době měl a stále má postavení spotřebitele, tj. fyzické osoby nepodnikající. Pokud účastník řízení dovozuje, že účelem podání podnětu nebylo uspokojování výhradně vlastní soukromé potřeby zákazníka, pak k tomuto správní orgán uvádí, že je rozhodné postavení zákazníka v rozhodné době, tj. době specifikované ve výroku III. tohoto rozhodnutí. „Soukromou potřebu“ lze pak spatřovat zejména v tom, aby bylo postaveno na jisto, zda jednání účastníka řízení je či není v souladu s právem, pokud není, aby k takovému jednání nedocházelo opakovaně, event. aby zákazník nebyl povinen k platbě za služby, které si neobjednal. Správní orgán poznamenává, že výkladem účastníka řízení by bylo možné dospět k závěru, že i pokud by se zákazník poté, co vůči němu byla užita agresivní obchodní praktika ze strany dodavatele, nechal zastoupit jakýmkoli advokátem k podání podnětu k zahájení sankčního správního řízení, mohlo by se jednat o podnikatelskou činnost (jelikož činností advokáta by také nebyla pouze „vlastní soukromá potřeba zákazníka“, ale advokát by jednal za účelem zisku ze zastupování zákazníka). Správní orgán pro úplnost uvádí, že není ani podstatné, jaký je účel podání podnětu k zahájení sankčního řízení správního, když nadto nyní vedené správní řízení je zahájeno z moci úřední, ale podstatné je samotné jednání účastníka řízení v době uvedené ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že výše popsané jednání účastníka řízení vůči panu ██████, tzn. požadování platby za sdružené služby dodávky elektřiny po uvedeném zákazníkovi, které mu účastník řízení dodal, ačkoli si je daný zákazník neobjednal, jsou obchodními praktikami vůči spotřebitelům ve smyslu ust. článku 2 písm. d) směrnice o nekalých obchodních praktikách, neboť se jedná o jednání ze strany obchodníka přímo související s prodejem a dodáním produktů spotřebitelům.

Správní orgán dle závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, a ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, přistoupil ke zjišťování, zda jsou tyto popsané obchodní praktiky zakázané dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice o nekalých obchodních praktikách. Nejprve vyhodnocoval, zda uvedené obchodní praktiky nesou znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele.

Podle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele je nekalou obchodní praktikou za všech okolností praktika uvedená v příloze č. 1 a příloze č. 2 k tomuto zákonu. Dle písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud podnikatel požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Vzhledem k tomu, že bylo v rámci správního řízení prokázáno, že účastník řízení v postavení prodávajícího požadoval po panu [REDAKCE] v postavení spotřebitele platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu dodal, ačkoli si je uvedený zákazník neobjednal (tedy i přes to, že uvedený spotřebitel s účastníkem řízení neuzavřel žádnou smlouvu a ani od něj nepožadoval žádné služby, což účastník řízení nerespektoval), dospěl správní orgán k závěru, že popsaná obchodní praktika účastníka řízení naplňují znaky agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu. S odkazem na výše citované rozsudky Nejvyššího správního soudu správní orgán uvádí, že pro toto posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětné praktiky mohou narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci, a proto se správní orgán tímto posouzením nezabýval.

Jelikož správní orgán dospěl k závěru, že se jedná o agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, nezabýval se již tím, zda popsané obchodní praktiky jsou také zakázané dle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele či zda naplňují znaky nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 odst. 1 témuž zákonu.

Dále správní orgán konstatuje, že uvedená agresivní obchodní praktika byla účastníkem řízení užitá před rozhodnutím ohledně koupě, neboť zákazník s účastníkem řízení přímo neměl nikdy uzavřenu žádnou smlouvu o dodávkách elektřiny (původní smlouvu měl zákazník uzavřenu se zprostředkovatelem) a účastník řízení uvedeného zákazníka v době užití agresivní obchodní praktiky nebo před jejím užitím neoslovil sám ani s návrhem na uzavření smlouvy. Účastník řízení i přes absenci souhlasu pana [REDAKCE] s uzavřením smlouvy, resp. zcela bez jeho vědomí, započal s dodávkami elektřiny do odběrného místa pana [REDAKCE] (mimo jiné podal též dne 8. prosince 2015 žádost v informačním systému OTE, přestože nový dodavatel si již o odběrné místo pana [REDAKCE] v systému OTE požádal), kdy následně účastník řízení uvedenému zákazníkovi dodával elektřinu po dobu necelého měsíce prosince roku 2015 a požadoval po něm za tyto nevyžádané služby úhradu.

Co se týče doby, po kterou účastník řízení poskytoval panu [REDAKCE] sdružené služby dodávky elektřiny, aniž by si je u něj objednal, a za něž následně požadoval úhradu, tak je nesporné, že účastník řízení nevyžádané dodávky elektřiny (resp. sdružené služby dodávek elektřiny bez uzavřené smlouvy či objednávky) poskytoval v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015,

jak vyplývá z informačního systému OTE. Tato skutečnost vyplývá též z vystaveného vyúčtování účastníkem řízení.

Správní orgán tedy uzavírá, že účastník řízení jakožto prodávající (obchodník s elektřinou) užil před rozhodnutím ohledně koupě zákazníka pana [REDAKCE], resp. ohledně uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, vůči němu jako spotřebiteli agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, čímž porušil zákaz užití nekalých obchodních praktik stanovený ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele.

Na výše uvedeném závěru nic nemění ani tvrzení účastníka řízení, že smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny společnost Energie Pro jsou dle názoru účastníka řízení neplatné (ať už s ohledem na jejich znění, na znění předložených obchodních podmínek, oprávnění je uzavřít či uzavření více smluv pro jedno plnění, kdy smlouva s pozdějším datem účinnosti byla uzavřena dříve než smlouva s dřívějším datem účinnosti). Zda uvedené smlouvy jsou či nejsou platnými právními úkony, není relevantní pro posouzení jednání účastníka řízení, jež je mu v nyní vedeném správním řízení vytýkáno. Správní orgán uvádí, že ani pokud by byl přijat závěr, že smlouvy nového dodavatele pana [REDAKCE] nejsou platnými právními úkony (což tímto správní orgán nekonstatuje), nezakládalo to v rozhodné době právo účastníka řízení jednat protiprávně, tj. dodávat panu [REDAKCE] služby, které si on sám neobjednal, a požadovat po něm úhradu těchto služeb.

Správní orgán poznamenává, že i pokud by neexistovala žádná smlouva uzavřená pro odběrné místo s jiným dodavatelem, neopravňovalo to účastníka řízení jednat postupem protizákonným (popsaným ve výroku III. tohoto rozhodnutí). I v případě, kdy by pan [REDAKCE] neměl uzavřenu žádnou smlouvu s jiným dodavatelem od 1. prosince 2015, měl účastník řízení respektovat zákonné podmínky, které je nutno splnit pro změnu dodavatele, resp. pro možnost poskytovat dodávky elektřiny do odběrného místa přímo panu [REDAKCE]. Pokud by totiž cílem účastníka řízení opravdu byla ochrana zákazníků, resp. v konkrétním případě přímo pana [REDAKCE], měl jej (jak již bylo uvedeno) předem informovat o svém úmyslu vypovědět společnosti EPK Trade smlouvu a důsledcích z toho pro něj plynoucích a nechat jej svobodně zvolit si svého dodavatele elektřiny – třeba přímo osobu účastníka řízení (tj. uzavřít smlouvu s panem [REDAKCE]).

S ohledem na výše uvedené považuje správní orgán výše uvedené námitky účastníka řízení za nedůvodné.

IV. III. Formální a materiální stránka přestupků

Přestupky dle výroku I. tohoto rozhodnutí

Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že jednáním účastníka řízení byla naplněna formální stránka všech 8 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, když účastník řízení uvedl v informačním systému operátora trhu při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele elektřiny v případě 4 odběrných míst elektřiny specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí dne 6. ledna 2016 [výrok I. písm. a), c), e) a g) tohoto rozhodnutí] nepravdivé informace, že mezi ním a zákazníkem byla uzavřena smlouva o dodávkách elektřiny, a 9. ledna 2016 [výrok I. písm. b), d), f) a h) tohoto rozhodnutí] nepravdivé informace, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele

elektřiny, aniž by fakticky takovou smlouvou a souhlasem disponoval a aniž by takto činil za součinnosti jednotlivých zákazníků (resp. aniž by vůbec tyto zákazníky o podané žádosti informoval), a tímto jednáním dosáhl realizace změny dodavatele elektřiny v předmětných odběrných místech bez součinnosti jednotlivých zákazníků.

V daném případě účastník řízení svým jednáním uvedl prostřednictvím systému operátora trhu v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona ve všech 4 případech (4 odběrných míst specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí) nepravdivou informaci o tom, že (i) byla mezi ním a zákazníkem uzavřena smlouva a že (ii) disponuje souhlasem zákazníka se změnou dodavatele elektřiny, přestože dotčeného zákazníka o podané žádosti o změnu dodavatele elektřiny vůbec neinformoval, resp. jeho souhlasem fakticky nedisponoval.

S ohledem na oprávnění Úřadu požadovat údaje a podklady sloužící k ověření pravdivosti poskytnutých informací obchodníkem s elektřinou při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele elektřiny, je obchodník s elektřinou povinen Úřadu tyto údaje a podklady poskytnout. V posuzované věci však účastník řízení Úřadu žádné smlouvy se zákazníkem ani jeho souhlasy pro odběrná místa (jež by měl k dispozici ke dni 9. ledna 2016, kdy v informačním systému OTE tuto informaci zadal) nepředložil.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. V této souvislosti se Úřad zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaných přestupků.

Z hlediska materiální stránky přestupku je obecně třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

Ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona rozšiřuje obecnou povinnost držitele licence uvádět pravdivé a úplné informace o podmínkách dodávek energie [ust. § 11 odst. 1 písm. j) téhož zákona]. Tuto povinnost však obchodník s elektřinou nemá pouze vůči zákazníkovi – spotřebiteli, ale i vůči všem ostatním zákazníkům, vůči ostatním účastníkům trhu s elektřinou a vůči třetím osobám vůbec.

Co se týče nepravdivé informace, že účastník řízení měl uzavřít smlouvu o dodávkách elektřiny pro 4 odběrná místa specifikovaná ve výroku I. tohoto rozhodnutí [konkrétně výrok I. písm. a), c), e) a g) tohoto rozhodnutí], správní orgán spatřuje obecnou škodlivost tohoto

jednání zejména v ohrožení řádného plnění činností OTE (statistická a vykazovací činnost), ve znemožnění efektivní kontroly ze strany Úřadu (s případnou možností postihu), zda budoucí dodavatel skutečně postupoval v souladu se zákonem a zda byla řádně uzavřena smlouva se zákazníkem na základě jeho svobodné volby dodavatele, dále v omezení hospodářské soutěže jiných dodavatelů elektřiny, ale především v ignoraci práv zákazníka (přínejmenším práva, aby s jeho odběrným místem nebylo nezákonně v systému OTE manipulováno – což může vyústit až v situaci, kdy by v důsledku několika neoprávněných přesunů odběrného místa zákazníka bylo doručeno vícero vyúčtování od různých dodavatelů). V návaznosti na to správní orgán uvádí, že konkrétní společenskou škodlivost jednání účastníka řízení lze spatřovat právě v nerespektování práva zákazníka svobodně si zvolit dodavatele elektřiny, resp. právě skutečnost, že účastník řízení v konečném důsledku provedl v systému OTE změnu dodavatele v odběrném místě dotčeného zákazníka, aniž by jakkoli dotčeného zákazníka uvědomil, což poukazuje na vysokou míru škodlivosti jeho jednání.

Co se týče nepravdivé informace, že účastník řízení disponuje písemným vyjádřením zákazníka, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá ve 4 odběrných místech elektřiny specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí [konkrétně výrok I. písm. b), d), f) a h) tohoto rozhodnutí] změnit dodavatele elektřiny, správní orgán spatřuje obecnou škodlivost tohoto jednání opět zejména v ohrožení řádného plnění činností OTE (statistická a vykazovací činnost), ve znemožnění efektivní kontroly ze strany Úřadu (s případnou možností postihu), zda budoucí dodavatel při potvrzení pokračování v procesu změny dodavatele v situaci podaného odporu ze strany stávajícího dodavatele skutečně splnil svou povinnost obstat si k takovému kroku písemné vyjádření zákazníka o tom, že si přeje v procesu změny dodavatele pokračovat, dále v omezení hospodářské soutěže jiných dodavatelů elektřiny, ale především v jednání za jiného (za zákazníka) jeho jménem, aniž by o tom dotčený vůbec věděl. V návaznosti na to správní orgán uvádí, že konkrétní společenskou škodlivost jednání účastníka řízení lze spatřovat právě v nerespektování zákazníka, resp. presumování jeho souhlasu s úkonem, o kterém nebyl vůbec informován, a nadto zadání informace o obdržení souhlasu jinému subjektu (OTE), přestože takový „souhlas“ nikdy neexistoval a zákazník, který jej měl údajně poskytnout, o změně dodavatele, resp. o poskytnutí souhlasu se změnou dodavatele, nebyl vůbec informován, což poukazuje na vysokou míru škodlivosti jeho jednání.

Správní orgán současně uvádí, že pokud by na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení práv zákazníků.

Výše uvedené tedy poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení v případě všech 4 odběrných míst specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí (celkem 8 skutků) dosahující takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky 8 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je ve všech případech vyšší než nepatrná).

Přestupky dle výroku II. a III. tohoto rozhodnutí

Správní orgán má na základě výše uvedeného dále za prokázané, že byly naplněny formální stránky 2 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, když účastník řízení jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně

spotřebitele a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiky, neboť:

- požadoval po spotřebiteli – panu ████████ ve vztahu k jeho odběrnému místu specifikovanému ve výroku II. tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. ████████ ze dne 25. listopadu 2016 (vystavené za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal (výrok II. tohoto rozhodnutí),
- požadoval po spotřebiteli – panu ████████ ve vztahu k jeho odběrnému místu specifikovanému ve výroku III. tohoto rozhodnutí – prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. ████████ ze dne 4. března 2016 (vystavené za období od 1. prosince 2015 do 31. prosince 2015) platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení konkrétně v období od 1. prosince 2015 do 10. prosince 2015 a od 21. prosince 2015 do 31. prosince 2015 dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal (výrok III. tohoto rozhodnutí).

Také v těchto případech se správní orgán musel zabývat otázkou naplnění materiální stránky vytýkaných přestupků.

Z hlediska materiální stránky přestupku je i v případech přestupků podle zákona o ochraně spotřebitele obecně třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

V posuzovaných případech popsaných ve výroku II. a III. tohoto rozhodnutí obecná škodlivost jednání účastníka řízení vždy spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitelů, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. Nekalé obchodní praktiky totiž obecně významným způsobem poškozují spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže.

Konkrétní společenskou škodlivost jednání účastníka řízení lze pak v obou případech spatřovat zejména v tom, že účastník řízení nerespektoval právo zákazníka svobodně si zvolit dodavatele elektřiny, resp. že účastník řízení změnu provedl zcela bez vědomí dotčeného spotřebitele, kdy důsledkem byly dodávky elektřiny do odběrných míst dotčených zákazníků (spotřebitelů) bez jakéhokoli právního titulu a souhlasu dotčených zákazníků (spotřebitelů) a požadavek úhrady za tyto nevyžádané služby (dodávky elektřiny) ze strany účastníka řízení, což poukazuje na vysokou míru škodlivosti jeho jednání.

Výše uvedené tedy poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení vůči oběma zákazníkům specifikovaným ve výroku II. a III. tohoto rozhodnutí dosahující takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky 2 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je v obou případech vyšší než nepatrná).

IV. IV. Odpovědnost za přestupky (výrok I., II. a III. tohoto rozhodnutí)

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona či ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, tedy zda účastník řízení za přestupky či kterýkoli z vytýkaných přestupků neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytýkaných přestupků či kteréhokoliv z nich.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Deliktní odpovědnost tedy fakticky může založit i např. mylný názor právnických osob a podnikajících fyzických osob vycházející z nesprávné interpretace právních předpisů, aj. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil těmito zákony chráněné zájmy.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení výše popsány skutky dopustil spáchání 8 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a 2 přestupků dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

V. Uložení správního trestu

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. V rámci úvodní části „IV. Právní hodnocení“ odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že pro pachatele (účastníka řízení) jsou výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, a proto správní orgán aplikoval tato ustanovení.

V rámci vedeného řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil celkem 10 přestupků, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh různorodý, kdy se pachatel více, tj. 10 skutky dopustil naplnění 2 různých skutkových podstat.

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který z 10 vytykánych přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytykánych přestupků je nejzávažnější.

S přihlédnutím k ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky bylo užito znění energetického zákona a zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, tj. ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů lze za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona uložit pokutu do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů lze za přestupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že přísněji trestné jsou posuzované přestupky dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, neboť zákonodárce za spáchání těchto přestupků stanovil vyšší horní hranici sazby pokuty.

Ve vztahu k posuzovaným přestupkům dle energetického zákona, a to 8 přestupkům dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) téhož zákona (výrok I. tohoto rozhodnutí), je pak třeba uvést, že horní hranice sazeb pokut dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů jsou ve vztahu k posuzovaným přestupkům stejné, tj. pokuta až do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Co se týče hodnocení závažnosti těchto 8 přestupků dle energetického zákona, správní orgán konstatuje, že je při ukládání sankce (a při použití absorpční zásady dle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) nutno zohlednit, že se jedná o opakované naplňování téže skutkové podstaty [dle ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona] více skutky de iure.

Jestliže byl přestupek spáchán opakovaným naplňováním téže skutkové podstaty, nejedná se obecně o více různých přestupků [tedy přesněji řečeno se jedná o 8 přestupků stejného druhu (specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí), stejné skutkové podstaty]. Mnohdy v takových případech nelze ani dost dobře vybrat ten, který by byl nejzávažnější, když je jednáními spáchán stejný přestupek se stejnou horní hranicí sazby pokuty. Při ukládání pokuty je pak správní orgán vázán pouze rozpětím výše sankce.

Co se týče hodnocení závažnosti mezi posuzovanými přestupky dle energetického zákona, spatřuje správní orgán obecně závažnější přestupky specifikované ve výroku I. písm. b), d), f) a h) tohoto rozhodnutí oproti přestupkům specifikovaným ve výroku II. písm. a), c), e) a g) tohoto rozhodnutí, jelikož pokud by účastník řízení v systému OTE nepotvrdil, že disponuje písemným potvrzením zákazníka, že tento se změnou dodavatele souhlasí, mohly být důsledky protiprávního jednání účastníka řízení specifikovaného ve výroku II. písm. a), c), e) a g) tohoto rozhodnutí zvráceny a k neoprávněné změně dodavatele by nedošlo.

Skutky specifikované ve výroku I. písm. b), d), f) a h) tohoto rozhodnutí jsou pak již velmi obdobné (ve stejný den účastník řízení v systému OTE zadal, že disponuje písemným vyjádřením Městyse Višňové ve vztahu k jeho 4 odběrným místům) a nelze jednoduše vyhodnotit, který z nich je opravdu tím nejzávažnějším. Z důvodu možnosti aplikace absorpční zásady, tedy správní orgán vybral první v pořadí, tj. specifikovaný ve výroku I. písm. b) tohoto rozhodnutí (aniž by tento výběr měl negativní vliv na užití absorpční zásady, když výběrem kteréhokoli z přestupků uvedených ve výroku I. tohoto rozhodnutí, by byla absorpční zásada zachována, jelikož je respektováno pravidlo uložení trestu za přestupek s nejvyšší horní sazbou pokuty), a tento přestupek – dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona [přestupek specifikovaný ve výroku I. písm. b) tohoto rozhodnutí, *kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto držitel licence na obchod s elektřinou v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění změny dodavatele elektřiny uvedl nepravdivé informace, když dne 9. ledna 2016 v případě odběrného místa EAN [REDAKCE], v informačním systému operátora trhu uvedl nepravdivou informaci, že disponuje písemným vyjádřením zákazníka Městyse Višňové, ze kterého je zřejmé, že tento zákazník hodlá změnit dodavatele elektřiny*] – proto správní orgán dále označuje jako nejzávažnější.

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) přestupek, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů.

Správní orgán na tomto místě konstatuje, že logickým výkladem ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona ve znění pozdějších předpisů je možné dojít k tomu, že se pokuta za přestupek vzhledem k jeho závažnosti ukládá podle dalších zjištěných okolností v rozmezí od samé spodní hranice zákonem stanoveného rozpětí, tedy jako pokuta naprosto minimální, až po samou horní hranici zákonem stanoveného rozmezí, tedy jako pokuta ve výši 50 000 000 Kč, nebo jako pokuta do výše 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období, a to podle toho, která částka je vyšší. Znamená to, že je-li v případě spáchání mimořádně závažného přestupku ukládána pokuta vyšší než 50 000 000 Kč držiteli licence, jehož majetkové poměry to dovolují, nesmí současně překročit 1 % z jeho čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období, a naopak – překračuje-li ukládaná pokuta 1 % z čistého obratu držitele licence, nesmí zároveň překročit částku ve výši 50 000 000 Kč.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru Úřadu ve vztahu ke spáchanému přestupku příslušný, zejména s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán se zabýval zejména závažností spáchaného přestupku, kdy má za to, že spáchaný přestupek je závažný, a to zejména s ohledem na to, že účastník řízení zneužil svého postavení v rámci procesu změny dodavatele elektřiny v informačním systému operátora trhu, a to právě za účelem změny dodavatele na svou osobu, kdy aniž by disponoval skutečným písemným souhlasem zákazníka (Městyse Višňové), tedy uvedl nepravdivé informace v systému operátora trhu, aby dosáhl změny dodavatele elektřiny. S tímto úzce souvisí skutečnost, že účastník řízení si byl vědom, že mezi ním a Městyssem Višňové ve vztahu k odběrnému místu specifikovanému ve výroku I. odst. b) tohoto rozhodnutí neexistuje ani žádný smluvní vztah a uvedení informace do systému OTE ze strany účastníka řízení, že disponuje písemným souhlasem uvedeného zákazníka, se tak dělo zcela nezávisle na vůli uvedeného zákazníka. Správní orgán má tedy za to, že se jedná o přestupek závažný.

Úřad s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky považuje vykazování nepravdivých informací a ve svém důsledku obecně klamání zákazníků na trhu s energiemi za velmi závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům. Tvrzení, že účastník řízení disponuje písemným vyjádřením zákazníka, že tento se změnou dodavatele souhlasí, aniž by tomu tak ve skutečnosti bylo, je ze strany Úřadu vnímáno jako zneužití tohoto značně nerovného postavení ze strany účastníka řízení, nadto, dosáhl-li účastník řízení tímto úkonem změny dodavatele elektřiny (aniž by tedy podmínky k takové změně byly splněny a aniž by s tím zákazník souhlasil). Pokud by k takovým praktikám ze strany dodavatelů docházelo běžně, stal by se trh s energiemi zcela nekontrolovatelným a závislým na libovůli dodavatele, nikoli na svobodné vůli spotřebitele v postavení zákazníka. Takové praktiky by v neposlední řadě měly negativní vliv též na ostatní dodavatele energií, kteří postupují v souladu se zákonem.

Jak již správní orgán výše uvedl, odpovědnost právnických a podnikajících fyzických osob za spáchaní přestupku je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Ačkoliv tedy není nutno posuzovat a prokazovat subjektivní stránku věci, je nutno ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky přihlédnout ke skutečnosti, že zájmem (úmyslem) účastníka řízení zřejmě nebylo porušit zákon, k čemuž v konečném důsledku přesto došlo. Správní orgán nemohl bez důvodných pochybností prokázat úmyslné porušení zákona ze strany účastníka řízení (přestože jisté indicie, např. v zájmu získání nového odběratele, tomu nasvědčují), a proto tuto skutečnost vyhodnotil ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán jako výrazně přitěžující okolnost dle ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky hodnotí skutečnost, že účastník řízení posuzovaný přestupek

spáchal ve vícečinném souběhu s 9 dalšími přestupky, mezi nimiž jsou i přestupky dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kdy se v případě přestupků dle zákona o ochraně spotřebitele sice jedná o přestupky mírněji trestné (výrok II. a III. tohoto rozhodnutí), avšak dle názoru správního orgánu o přestupky svou podstatou závažnější (ve vztahu k zájmu chráněnému zákonem), neboť má za to, že obecně přestupky vůči spotřebitelům (resp. klamání zákazníků na trhu s energiemi) jsou velmi závažným jednáním, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům.

Ve vztahu ke všem posuzovaným přestupkům je však ve prospěch účastníka řízení současně nutno vyhodnotit také následující skutečnosti, jež měly současně velký podíl na výši ukládané pokuty (která by bez těchto okolností byla ukládána v daleko vyšší výši). Účastník řízení nepřistoupil po vypovězení smlouvy společností EPK Trade k přerušení dodávky elektřiny do jednotlivých odběrných míst. Účastníku řízení již zřejmě vznikla škoda většího rozsahu v důsledku neplnění smluvních povinností ze strany společnosti EPK Trade (neplacení záloh – viz usnesení Okresního soudu v Hodoníně ze dne 11. listopadu 2015, č. j. [REDAKCE], o vydání předběžného opatření). Je nutno také přihlídnout ke skutečnosti, že od protiprávního jednání účastníka řízení uplynula již relativně delší doba, když i samotné správní řízení bylo správním orgánem zahájeno až po necelých třech letech od spáchání jednotlivých skutků.

K tvrzení účastníka řízení, že faktura panu [REDAKCE] byla vystavena v důsledku administrativní chyby, správní orgán uvádí, že toto nehodnotil ve prospěch ani v neprospěch účastníka řízení, a to z následujících důvodů. Pokud by faktura byla skutečně vystavena v důsledku administrativní chyby, popírala by tato skutečnost následnou obhajobu účastníka řízení, že jednal jako tzv. nepřikázaný jednatel. Zda se mělo jednat pouze o administrativní pochybení, dle názoru správního orgánu vyvrací i skutečnost, že účastník řízení obdobně postupoval nejméně v případě pana [REDAKCE] (viz stanovisko účastníka řízení ze dne 4. února 2016) a že ke stornu faktury nepřistoupil z vlastní iniciativy, jakož i to, že storno faktury bylo panu [REDAKCE] zasláno až po necelém měsíci (po jeho sdělení, že fakturu nebude hradit) mailem. Tvrzení účastníka řízení, že byl ještě téhož dne vystaven dobropis na tutéž částku (storno faktury), nebylo vyhodnoceno jako relevantní, jelikož jak plyne z mailové komunikace, ještě nejméně dne 9. prosince 2016 panu [REDAKCE] storno faktury oznámeno nebylo (když téhož dne účastníku řízení oznamoval, že fakturu hradit nebude). Účastník řízení panu [REDAKCE] oznámil storno faktury až dne 20. prosince 2016. Správní orgán současně uvádí, že s ohledem na objektivní odpovědnost účastníka řízení, i případná (tvrzená, avšak neprokázaná) administrativní chyba zakládá odpovědnost účastníka řízení. Z výše uvedených důvodů tedy tato skutečnost nebyla zařazena mezi výše uvedené polehčující.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností.

Účastníku řízení byla rozhodnutím č. j. 13652-9/2016-ERU ze dne 21. února 2017 pravomocně uložena pokuta ve výši 20 000 Kč za spáchání 2 správních deliktů dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona spolu s náklady řízení.

Ve správním řízení však bylo prokázáno, že účastník řízení spáchal nyní projednávané přestupky ještě před tím, než byl potrestán za jiná protiprávní jednání – viz pravomocné rozhodnutí uvedené v předchozím odstavci. Jednání, kdy pachatel spáchal dva nebo více

trestných činů dříve, než byl pro některý z nich odsouzen, je právní teorií označováno jako souběh. V tomto případě se jednalo o souběh vícečinný různorodý, neboť se účastník řízení dopustil několika skutky naplnění různých skutkových podstat.

Na výše popsanou situaci lze přiměřeně použít závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2009-62, z nichž vyplývá, že nevede-li správní orgán v rozporu s ust. § 57 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, společné řízení o více přestupcích téhož pachatele, není takový postup vadou řízení, je-li z odůvodnění následného rozhodnutí zřejmé, že ve věci byla aplikována zásada absorpční, zakotvená v ust. § 12 odst. 2 citovaného zákona pro ukládání trestu za souběh přestupků. Tento závěr lze pak použít i při trestání přestupků.

Vzhledem k výše uvedenému je nutné i na danou situaci analogicky použít zásadu absorpce.

Úřad dále souběžně s tímto řízením vede s účastníkem řízení dosud nepravomocné řízení sp. zn. 03519/2018-ERU [kde nyní probíhá správní řízení, avšak zrušeným příkazem Úřadu ze dne 21. května 2018, č. j. 03519-3/2018-ERU, byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 20 000 Kč za spáchání 2 trvajících přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. e) energetického zákona].

Účastníku řízení tedy potenciálně hrozí uložení pokuty za výše uvedené přestupky až ve výši 20 000 Kč.

S ohledem na výše uvedené tedy správní orgán v dané věci aplikoval zásadu absorpce jak ve vztahu ke zbylým devíti přestupkům projednávaným v tomto správním řízení, tak dále ve vztahu k výše uvedeným správním deliktům, za které již byl účastník řízení potrestán, protože nyní posuzované přestupky spáchal dříve, než byl za jiné potrestán, a současně správní orgán ve prospěch účastníka řízení zohlednil aktuálně probíhající výše uvedené řízení, která nebylo s nyní projednávaným řízením spojeno do jednoho a není dosud pravomocné, resp. zohlednil výši pokuty, která v tomto řízení účastníku řízení ještě hrozí.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20 dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Z předložených podkladů vyplývá, že účastník řízení v roce 2017 dosáhl tržeb z prodeje výrobků a služeb ve výši ██████████ Kč, tržeb z prodeje zboží pak ve výši ██████████ Kč, výsledku hospodaření před zdaněním ve výši ██████████ Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal v záporné hodnotě ve výši - ██████████ (za minulé období přitom v kladné hodnotě ve výši ██████████ Kč).

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že by ani záporný výsledek hospodaření nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, a s ohledem na zásadu absorpce stanovil správní orgán účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku IV. tohoto rozhodnutí. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši naplňuje jak funkci preventivní, tak funkci odstrašující, a současně není pro účastníka řízení i s ohledem na jeho majetkové poměry likvidační.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zákonem o ochraně spotřebitele. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VI. Náklady řízení

Souběžně je výrokem V. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Adriana Hlušíková, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor sankčních řízení